UITGEBREIDE VENDUTIE, BINNEN HUIS, VAN

NIEUWE GOEDEREN,

Geland ex **FORTITUDE,**

ZAL worden gehouden op DONDERDAG den 20sten dezer.

VENNING, BUSK & Co.

UITGEBREIDE FAKTUUR,

Per "Fortitude," *van London.*

VENNING BUSK & CO.,

LANDEN NU

EEN UITGEBREIDE ASSORTEMENT

FANCY EN STAPEL MANUFACTUREN

WAARONDER:—

Witte en gryze Baftas,
Nagemaakte Chitsen,
Zwarte en gekleurde Prints,
24 yards fraaye Calicoes,
Katoenen Zakdoeken,
Geruite Muslin,
Kanten en muslinen Kraagjes,
Zwarte en andere Kragen, in groote verscheidenheid,
Belegsels,
Musline Kleeden,
Zyden, Kanten, en lederen Handschoenen,
Bandannahs,
Zyden Sjerpen,
Brusselsche en gebloemde zyden Zakdoeken, in groote verscheidenheid,
Mans en Vrouwen witte en zwarte katoenen Kousen,
Satynen, Lustering, zyden en gazen Linten,
Ryke Zyden, en Satynen Shawls en Sjerpen,
Fyne de Laine Kleeden,
Zwarte en gekleurde Alpaccas,
Longcloth Hemden,
Zyden Franjes,
12 dm. 4-4, 5-4, 6-4 Kripsche geweefde en andere wintersche Tjasals, enz. enz.

UITGEBREIDE

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN ROEREND

EN

ONROEREND GOED,

Met Ruim Strykgeld.

DE Ondergeteekenden, Executeuren Testamentair in den Boedel van wylen den Heer JAN WILLEM STUCKERIS, zyn voornemens op:

HEDEN EN MORGEN,

(DINGSDAG en WOENSDAG,)

DEN 18 en 19 DEZER,

(In plaats van den 24, als vroeger geadverteerd,)

te openbaar publieke Vendutie te verkoopen, het geheele deel van het Eigendom, aan des overledenen voormalige Woonplaats, in de Strandstraat, No. 36, bevattende Huismeubelen, Zilver- en Plateawerk, Glaswerk en Porceleis, Schilderyen, twee Globes, Atlassen, Boeken, Rydtuigen, Paarden, enz, enz.

ALSMEDE,

Eene groote hoeveelheid Kajatenhout, Yzer, Staal, vzeren Hoepels, Yzerwerk, Aardewerk, Stukvaten, Ryders, Leggers, en Pakhuisgereedschap.

Eene groote hoeveelheid beste Kaapsche Wynen, bestemd voor de Londonsche Markt, en gereed ter dadelyke afscheping; alsmede Pontak, Fransche Brandewyn, enz. enz.

OP HEDEN (DINGSDAG,)

DEN EERSTEN DAG DER VERKOOPING,

TEN 12 URE PRECIES,

zal worden opgeveild het **Huis en Pakhuizen** gelegen als boven.

Dit Eigendom is de inspectie wel waard, zynde onlang met eenen modernen styl ingerigt met alle gemakken, bevattende beneden, Voorkamer, Visite- en Eetkamers, groote Slaapkamery, Dispens, en Engelsche Keuken, en op de Plaats, mede voor z's Paarden, 2 Waterclosets, Tuig- en Dienstbodenskamers.

Boven, vier ruime Slaapkamers, Kleedkamer, en groote Waaiandery.

De Koopkonditien en verdere byzonderheden, zyn te vernemen ten Kantoore van de GEBROEDERS DENEYS & Co. Afslagers.

Op den volgenden VRYDAG, April 21, aan het Pakhuis de Chiappinistraat, zal worden verkocht:—

56 Ledige Stukvaten,
99 Leggers, Pypen en Halfpypen,
52 Pypen Kaapsche Wyn in fust, gereed ter afscheping, 4 jaren oud.

En dadelyk daarna, aan de Buitenkant, aan het Pakhuis van den Heer J. W. B. A. STUCKERIS, over de Kazerne,

10 Stukvaten,
19 Ryders,
36 Vaten van 20 gallons ieder, gevuld met Fransche Brandewyn,
20 Vaten Spiritus, in 20 gallons.
7 Ledige Leggers, Pypen en Halfpypen,
28 Deelen, 22 vt. lang,
1 Ladder,
1 Wynbok.

6 April 1843.

J. W. B. A. STUCKERIS, } Testamentaire
J. P. DENEYS, A.z. } Executeuren.

NB. De Verkooping van het ander Eigendom, zal nader geadverteerd worden.

Aan Slagters en Kooplieden, Schapen Schepende naar St. Helena, Mauritius, enz.

OP WOENSDAG, den 26 dezer, te 2 ure 's Namiddags, zullen worden verkocht op de STADSMARKT,

100 VETTE MERINO HAMELS.

TWEE ZEER GEZONDE, NETTE EN AANGENAME

WONINGEN TE KOOP.

DE Ondergeteekende zal op WOENSDAG, den 26 dezer, ten 11 ure, des Voormiddags, doen verkoopen,

ZEKERE TWEE HUIZEN, naast elkander gelegen aan "Jarvis Gebouwen," ten zuiden van de Leenwestaart, elk inhoudende 2 middelmatige Voorkamers, en 2 groote Achterkamers, 1 Dispens en Keuken, ook 2 Buitenvertrekken, alles in een goede reparatie en onder leyen daken, te nemen jaarlyks gewoonlyk £75 of Rds. 1000, aan huur opbrengende. Alsmede een stuk Grond, achter gemelde Huizen gelegen, groot genoeg om 4 of 5 kleine Huizen op te erden gebouwd.

Ruim STRYKGELD zal gegeven worden.

E. A. BUYSKES.

Kaapstad, 13 April 1843.

Het bovengem. Vastgoed, is inmiddels op voordeelige Konden van betaling uit de hand te koop.

MELKKOEIJEN.

OP de Commissie Verkooping van den Heer J. G. STEYTLER, zal op ZATURDAG den 22 dezer, worden verkocht, 10 à 12 Koeijen van een extra goed Ras, zeer zwaar bezet, sommigen melkgevend.

E. A. BUYSKES.

Kaapstad, den 13 April 1843.

Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vrydags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

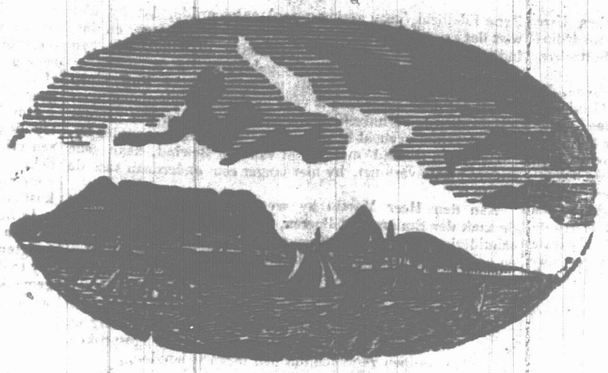

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.—VIRGIL.]

DEEL XIV. **DINGSDAG DEN 18 APRIL 1843.** **No. 771.**

BEKENDMAKING.

OP DONDERDAG OCHTEND, te half 10 ure, zal het nu voltooide Gesticht aan de Kuils-rivier, plegtig worden Ingewyd, by welke gelegenheid de Vrienden die in de uitbreiding des Evangelies belang stellen, worden uitgenoodigd.

L. ESSELEN,
Zendeling van het Ryn. Zend. Genootschap.

Meesters Bureau, Kaapstad, 11 April 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JOHANNA SUSANNA VAN STADEN, Wed. van ROELOF PETRUS OSLOFF, laatst van het Distrikt Uitenhage, overleden, worden versocht kennis te nemen, dat de gezegde overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat op desselfs Bureau te Uitenhage, op Dingsdag den 30sten Mei aanst., ten 10 ure precies, en alle zoodanige Personen als voormeld, worden versocht op den tyd en plaats voormeld tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen door zoodanigen Magistraat ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanige overledene Persoon als voormeld, en tot Dative Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van de overledene.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Meesters Bureau, Kaapstad, 11 April 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van ENGELA HELENA DE KLERK, Wed. van BAREND JACOBUS BESTER, laatst van het Distrikt Cradock, overleden, worden versocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat op desselfs Bureau, te Cradock, op Zaturdag, den 27sten Mei aanstaande, ten 10 ure, en alle zoodanige Personen als voorm. worden versocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanigen Magistraat, ter Approbatie van den Meester van Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gez. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanige overledene Persoon als voorm. en tot Datieve Voogd van de minderjarige Erfgenamen van de overledene.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Meesters Bureau, Kaapstad, 11 April 1843.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JOHANNES JURGEN STEIN, laatst van het Distrikt Worcester, overleden, worden versocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledene, en alle anderen die zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op desselfs Bureau te Worcester, op Zaturdag, den 27sten Mei aanst., a's Voormiddags precies; en alle zoodanige personen als voormeld, worden versocht, op den tyd en plaats voormeld, tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanigen Magistraat ter Approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gem. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden persoon als voormeld, en tot Davive Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van den overledene.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP VRYDAG EN ZATURDAG,

Den 12 en 13 Mei 1843.

ZAL de Ondergeteekende in hare betrekking als Testamentaire Executrice des Boedels van wylen haren Echtgenoot, NICOLAAS EVERHARDUS LAMBRECHTS, ter Plaatse "Zoo Voorby," wyk 24 Rivieren, Distrikt Worcester, publiek aan de meestbiedenden laten verkoopen,

3 Paardenwagens compleet,
1 Fraaye nieuwe Kapwagen,
1 Do. do. Kar,
3 Nieuwe Ploegen,
2 Do. Eggen,
300 Vette Hamels,
24 Mooije Trekossen,
50 Aanteelbeesten van een extra Ras,
17 Extra Ryd- en Wagenpaarden,
2 Deugdzame Karpaarden,
10 Aanteelpaarden,
3 Gemeste Ossen, en
4 Do. Varkens,
80 Mudden Koorn,
50 Do. Garst,
150 Do. Haver,
70 Do. Rog,
50 Do. Erwten,
3 Do. Boonen,
Een Koornharp,
Eenige Rydzadels en Toomen,
2 Geweren,
30 Aangelegde Ploegscharen,
2 Nieuwe Brandewynsketels,
3 Spannen Tuigen,
3 Do. Jukken,
5 Do, Riemen en Stroppen, en
Eenige mudden Milies en Uyen.

VOORTS:

Extra Bouw-, Kelder-, Smids-, Timmermans- en Keukengereedschappen, Huismeubelen van alle soorten en beste kwaliteit, Zilver- en Plettywerk, en wat verder meer ten dage der verkooping zal worden aangebragt.

☞ *Ververschingen zullen worden gegeven.*

MARIA E. VAN NIEKERK, Weduwe wylen
N. E. LAMBRECHTS, Test. Executrice.
"Zoo Voorby," 24 Rivieren, 13 April 1843.

HET behaagde den Almagtigen God, op den 23 dezer, na een ziekbed van slechts 5 dagen, uit myne liefde armen te rukken, myne geliefde Echtgenoot Mejufv. JOHANNA CATHARINA VOSTER, in den ouderdom van 39 jaren, allen die haar deugdzaam en menschlievend gedrag gekend hebben, zullen deelnemen in dit myn smartelyk verlies; van het welk ik by deze aan Nabestaanden en Vrienden kennis geef.

H. P. W. PRETORIUS.

Pieter Maurits-burg, Port Natal, 24 Maart 1843.

ENGELAND.

De gewone driemaandelyksche staat der openbare inkomsten van Groot Brittannie is thans openbaar gemaakt, en levert eene ongunstige, ja zelfs eenigzins verontrustende uitkomst op. De inkomsten over het jaar, dat men den 5 January 1843 is geeindigd, hebben 922,630 ponden sterling minder opgeleverd, dan over het jaar dat den 5den January 1842 eindigde. Het thans afgeloopen vierendeeljaars levert, vergeleken met dat, hetwelk den 5den January 1842 ten einde liep, eene vermindering van inkomsten op van niet minder dan 940,062 p. st. Die vermindering der openbare inkomsten is vooral merkbaar in de posten, die onder de hoofden accynsen en in- en uitgaande regten worden uitgetrokken. Eenigermate laat dit zich verklaren. De invoering van het nieuwe tarief, waarby eene aanmerkelyke verlaging van inkomende regten op een aantal artikelen plaats heeft, moet wel op 's ryks inkomsten nadeelig werken; maar dat zulks in die mate zou plaats hebben, had niemand, zelfs niet de bekwame staatsman Sir Robert Peel, verwacht. Eene vermindering van de opbrengst der accynsen wordt voorts in Engeland altyd als een bewys van de mindere welvaart der groote massa des volks beschouwd.

Daaraan schynt men dan ook wel vooral te moeten denken, als men tot de oorzaak van het thans plaats hebbend verschynsel wil opklimmen, terwyl dan weder die verminderde welvaart des volks aan den gedrukten toestand, waarin handel en nyverheid zich bevinden, toegeschreven zal moeten worden. De oinlusten in de fabriekdistricten kunnen hier minder in rekening komen, daar deze tydens het intreden van het laatste vierendeeljaars reeds waren gestild, en zy haren invloed op de inkomsten der vorige drie maanden hadden doen gevoelen. Overigens kan men het te kort, of de mindere opbrengst der belastingen van omstreeks 11 millioenen guldens over drie maanden te groter noemen, omdat gedurende dat tydvak de nieuwe belasting op de inkomsten heeft gewerkt, die tydens het vierendeeljaars, dat met 5 January 1842 eindigde, nog niet bestond. Die nieuwe belasting brengt intusschen niet zoo veel op als men had verwacht. Over het vierendeeljaars, dat in October 1842 eindigde, was de opbrengst daarvan 313,844 p. st. Die som achtte men destyds te gering, maar troostte zich daarover, meenende dat de nieuwheid der belasting en het nog niet geheel in werking komen daarvan invloed uitoefende. Over het thans afgeloopen vierendeeljaars intusschen heeft de belasting op de inkomsten slechts weder 257,212 p. st. opgebragt.

De oppositie-bladen vinden in den thans openbaar gemaakten staat een bewys, dat Sir Robert Peel, zich in zyne berekeningen bedrogen heeft. De tolken der behoudende party vragen daarentegen, wat er van 's ryks finantiewezen zou geworden zyn, indien het vorig ministerie aan het roer was gebleven, hetwelk de ryks uitgaven door onderscheidene kostbare oorlogen zoo zeer heeft vermeerderd, dan evenzeer de vermindering der inkomsten zou hebben gevoeld, en noch den moed, noch de kracht zou hebben bezeten om tot gedeeltelyke dekking van het tekort eene belasting op het inkomen in te voeren? Een dier ministerieele tolken zegt, dat ten minste een punt buiten allen twyfel is gesteld, namelyk dat aan geene geheele afschaffing der graanwetten te denken valt, daar de Engelsche schatkist het uit de regten op vreemde granen voortspruitend inkomen volstrekt niet missen kan.—*Staats Courant*, 10 *Jan.*

ENGELAND.

Een der Londonsche bladen, de *Globe*, zegt, dat er een handels-verdrag tusschen Frankryk en Engeland is geteekend, waarby de laatstgenoemde mogendheid onder andere de regten van invoer op Frausche wynen, brandewyn en zyden stoffen heeft verminderd. De *Globe* voegt er by, dat dit verdrag binnen acht of tien dagen zal worden openbaar gemaakt. Te Parys is nog niets stelligs wegens deze zaak uitgelekt, en er is dan ook reden om te twyfelen, of zy wel reeds zoo ver gevorderd is. By de vooringenomenheid, die thans, vooral ook ter zake van het regt van onderzoek, in Frankryk tegen Engeland heerscht, meenen velen, dat er naauwlyks aan het aanknoopen van meer vriendschappelyke betrekkingen tusschen de beide ryken, ten minste voor zoo veel de wetgevende kamers daarin gemengd worden, te denken valt.

De Kolonel Malcolm, die het door Koningin Victoria bekrachtigde vredes verdrag met China naar dat ryk moet overbrengen, is dezer dagen op zyne reis daarheen door Parys gekomen. Volgens sommige Londonsche dagbladen is die boodschapper ook de overbrenger van een bevel tot terugroeping van den tegenwoordigen Gouverneur-Generaal van Britsche-Indie, Lord Ellenborough. Die landvoogd heeft de gunstige verwachtingen, welke men van hem koesterde, niet vervuld. Alleen de maatregelen, die hy blykens de laatste berigten uit Indie, tot de uitbreiding der scheepvaart op den Indus genomen heeft, langs welke rivier thans het uit Afghanistan teruggetrokken leger heeft post gevat, worden door de Londonsche dagbladen geroemd. Daarentegen worden na genoeg algemeen de verwoestingen en wraaknemingen, waardoor zich de aftogt van dat leger heeft gekenmerkt, en die, naar men meent, op bevel van Lord Ellenborough hebben plaats gehad, door die dagbladen sterk afgekeurd. Sommige beschouwen deze zaak uit een staatkundig oogpunt, en verklaren er geenerlei heil in te zien, dat de Afghanen door de verwoesting van hun land tot woeste wraakzucht zyn opgewonden. Andere achten het gebeurde onteerend voor den Britschen naam. Het sterkst laat zich in dezen zin zeer zeker de *Morning Herald* uit. "Het besluit van den Afghanistanschen oorlog, zegt dit blad, is zynen aanvang waardig. Hy was met bedrog en logen begonnen; hy is geeindigd met daden van wraak en wreedheid, die onze zoo hoog geroemde beschaving onteeren. De misdaad is volledig, en voortaan moeten wy over de barbaarschheden der Franschen in Algeria een somber stilzwygen bewaren. De Engelsche generaals hebben aan de Afghanen niets achtergelaten dan rookend puin, verwoeste steden, eene geplunderde hoofdstad, eenzame velden. Den 1 October kondigen wy den vrede aan. Veertien dag en later laten wy den genius der wraake over het land los. Cabul wordt verdelgd, Istaliff afgebrand, en de inwoners dier steden gewapend of ongewapend, over de kling gejaagd; Jellalabad is niets meer dan een hoop bouwvallen. Het hart bloedt by het herdenken aan die nutteloze wreedheden, aan die meedoogenloozen moord, aan die algemeene verdelging. Elk Engelschman, wien een zweem van grootmoedigheid en regtigheid in het hart is overgebleven, zal zichzelven en zyn vaderland door deze woeste barbaarschheid vernederd achten. Noch gedwee onderwerping, noch ouderdom, noch kunne heeft de ongelukkige slagtoffers kunnen redden, wy hebben zonder onderscheid vrienden en vyanden, gewapenden en ontwapenden, mannen en vrouwen vermoord. De geschiedenis van Engeland biedt niets gedrogtelykers en stuitenders, dan deze ongehoorde ysselykheden aan."

Alleen de *Morning Chronicle*, de gewone tolk van den gewezen Minister Palmerston, bewaart over dit punt het stilzwygen.

De *Times* komt, half ernstig, half spottend, op eene andere grief tegen den Gouverneur-Generaal Ellenborough terug. Het uit Afghanistan teruggetrokken leger heeft namelyk als zegeteekenen van daar twee deuren van sandelhout medegebragt die acht eeuwen geleden, by een inval der Afghanen, en dus van volgelingen van Mohammed, in het land der Hindoes of vereerders van Brama, van den tempel van Somnauth zyn weggeroofd. Die tempeldeuren zyn sedert in de sterke bergvesting Ghizni of Ghuznee bewaard. De Engelschen hebben ze van daar weggenomen en daar de Hindoes aan deze tempeldeuren het denkbeeld van buitengewone heiligheid hechten, worden zy thans, als een overkostbaren schat, onder bedekking van honderden soldaten; naar den beroofden tempel teruggebragt, die door de Britsch-Indische regering in vroegeren luister zal worden hersteld. Daarmede nog niet tevreden, heeft Lord Ellenborough deze byzonderheid in eene buitengewoon gezwollene proclamatie aan het volk van Indie medegedeeld, daarby sprekende van het *overwinnend* leger, dat een achthonderdjarigen hoon gewroken heeft, en van de Britsche regering, die door het herstellen van den tempel toont de eer der bewoners van Hindostan als een met de hare te beschouwen. Hy gewaagt daarby tevens van zyne volkomene overeenstemming in denkwyze en gevoelen met het volk van Indie, en noemt Hindostan zyn aangenomen vaderland. De *Times* acht deze proclamatie, waardoor men blykbaar de godsdienstige vooroordelen der Hindoes heeft willen vleyen, een Engelschman onwaardig, en zegt, dat Lord Ellenborough, indien hy de leer van Brama omhelzen en voor Jaggernauts afgoden knielen wil, zyn vaderland dienst zal doen met zich daarmede zeer te haasten.—*Staats Courant*, 17 *Jan*,

---

De opinie der Fransche Pers wegens den Oorlog in Affghanistan.

Het Parysche *Journal des Debats* trekt den inhoud der laatst ontvangene tydingen uit Britsch Indie aldus te zamen, en neemt daarby de gelegenheid waar, om zich over vroegere aanvallen der Londonsche bladen tegen het gedrag der Franschen in Algiers te wreken.

"Betreurenswaardig zyn de omstandigheden, die de algeheele ontruiming van Afghanistan door de Engelsche troepen hebben gekenmerkt. Indien wy thans ons over de declamatien van Lord Palmerston wilden wreken; indien wy al de onophoudelyke beschuldigingen der Engelsche drukpers tegen onze generaals en het stelsel van oorlogvoeren, dat zy in Algeria genoodzaakt zyn geweest aan te nemen, thans tegen Engeland wilden keeren, onze taak zou gemakkelyk, meer dan gemakkelyk zyn. Het leger des generaals Pollock heeft op den aftogt zynen weg door even hatelyke als nutteloze barbaarschheden geteekend. Al de manschappen, die in handen der Engelsche soldaten zyn gevallen, zyn ter dood gebragt. En toch waren het niet de Afghanen geweest, die het voorbeeld van zulk eene wreedheid gegeven hadden, daar zy al de in 1841 bekomene gevangenen ongekrenkt hebben teruggegeven. Al wat de vlam of het zwaard heeft kunnen bereiken, is verbrand of verdelgd; drie steden, waarvan de eene 60,000 inwoners telde, zyn in de asch gelegd. En waarom? Met welk oogmerk? Om het nietige genot te smaken van aan een der minst roemwaardige hartstogten van den mensch, de wraakzucht, te voldoen. Zoo toch gedragen zich onze generaals en onze soldaten in Afrika niet! Indien de barbaarschheid hunner vyanden, die geenszins, gelyk de Afghanen, weten wat het is gevangenen te maken; indien de harde noodzakelykheid des oorlogs onze soldaten tot maatregelen van buitengewoone gestrengheid dwingt, dan beoogen zy ten minste in Algeria een bepaald, zeker, eervol, roemryk doel; dan kan men zich ten minste over de gestrengheid, die zy moeten uitoefenen, door de hoop op de toekomst troosten; dan bezitten zy ten minste het regt van te gelooven, dat zy te eeniger tyd dat land van de barbaarschheid, die eeuwen lang daarop drukt, zullen ontheffen; want de gestadig toenemende opofferingen, die Frankryk doet, zyn daar, om aan de wereld te bewyzen, dat het hier eene wezenlyke, ernstige onderneming geldt, waarby ons land iets anders beoogt, dan het voldoen van woeste hartstogten. Maar welk redelyk doel kon zich, by het last geven tot al dat moorden en brandstichten, de generaal voorstellen, die veldra Afghanistan voor altyd stond te verlaten?

"Istaliff, leest men in een der thans ontvangene brieven van Britsche officieren, was een aardige stad van 1500 zielen, aan welke wy niets te verwyten hadden, dan dat zy te halver weg tusschen Cabul en Charikar ligt, in welke laatste plaats in het vorige jaar een onzer regimenten onder geregelde ruitery door de Affghanen verdelgd werd." Daar de tyd drong en de Engelschen niet tot Charikar konden voorttrekken, heeft men alleen Istaliff gestraft. Eene brigade, onder het bevel van den Generaal McMaskill, is daar, naar een onbeteekend gevecht, binnengerukt, en is begonnen met allen, die niet door de vlucht hadden kunnen ontsnappen, over de kling te jagen. Naar het schynt, zyn zelfs de lyken en gekwetsten niet geëerbiedigd. De cipayers hebben, met eene overmaat van barbaarschheid waaraan men geen naam kan geven, de katoenen kleedingstukken hunner slagtoffers in brand gestoken, en lieten alzoo de dooden en stervenden verbranden; hetgeen, volgens hunne bygeloovige denkbeelden, den vloek des Hemels moet doen nederkomen op de nakomelingschap van menschen, wier overblyfselen verdwenen zyn, zonder de eer der begrafenis genoten te hebben.—Na de slagting waren 5 of 600 vrouwen in handen der overwinnaars gebleven; zy werden spoedig weder in vryheid gesteld. Had men haar geëerbiedigd, zoo als de Affghanen de Europische dames gedaan hebben, die, ten gevolge der rampen van den jongsten winter, in hunne handen gevallen waren? Zeker is het ten minste, dat de soldaten ongaarne zich hunne gevangenen hebben laten ontnemen. "Twee soldaten van het 9de regt koninklyke infanterie—leest men in een der brieven van Engelsche officieren—hadden zich te gelyk van een schoon veertienjarige meisje meester gemaakt, doch niet om haar bezit willende vechten, kwamen zy overeen, om daarom te loten, tevens aan den winner de voorwaarde opleggende, om een wettig huwelyk met het meisje aantegaan, zoodra er een geestelyke by de hand was, om dat huwelyk te zegenen. De dobbelsteenen werden geworpen, en de winner ging gearmd met zyne aanstaande weg, toen hy bevel ontving om haar de vryheid weder te geven. Te vergeefs gaf hy hoog op van zyne eerlyke bedoelingen; hy moest haar weder laten varen. Een kapitein van het 26ste regiment had uit eene geheele groep wanhopige vrouwen eene jeugdige schoonheid uitgezocht, en kocht daarna voor zyne sultane eenen bruidschat van niet goud geborduurde hembden en vrouwen pantalons, die, na de plundering, byna voor niets werden verkocht. Naauwlyks echter had hy den koop gesloten, of ook voor hem kwam het bevel, om zyne schoone in vryheid te stellen. Deze liet dit geen twee maal zeggen en liep in alleryl weg. Indien ik, zeide de kapitein, al de ondankbaarheid van het vrouwlyk hart gekend had, zoude ik my voorzeker niet tot den aankoop van deze kleedingstukken hebben laten verleiden!"

"Na eene algeheele plundering, werd de stad aan de vlammen prys gegeven, en de brigade des Generaals McMaskill, trok naar Cabul terug, waar een ander treurspel werd voorbereid.

"Het werk der verdeeling is te Cabul met zulk eene verfynde barbaarschheid en list volvoerd, dat men moeijelyk daaraan een naam kan geven. Toen de Engelschen den 15 September voor die stad aankwamen, vonden zy haar verlaten, De elders gegevene voorbeelden hadden geheel de bevolking doen vlugten. Den Generaal Pollock, wien toen nog alleen het bewerken der vryheid van de Engelsche gevangenen ter harte ging, liet in het eerst geenerlei kwade bedoeling tegen de stad blyken. De troepen bleven buiten de stad gelegerd, en alleen de poorten werden bezet; geen enkel soldaat mogt daar binnen komen. Men zou gedacht hebben hier een bevriend leger, een leger van godvruchtige soldaten te zien; want de veldprediker, Allen, maakte zich de werkeloosheid der soldaten gedurende die rustdagen ten nutte, om predikatien over Gods barmhartigheid te houden, die hun hunne gevangene krygsmakkers terug gaf. By eene godsdienstige plegtigheid ter gelegenheid van de bevryding der gevangenen, welke plegtigheid door al de Europianen werd bygewoond werden door uitgekozene soldaten van het 13de regiment infanterie psalmen aangeheven. De naauwgezette krygstucht van het leger en die godsdienstoefeningen gaven eenig vertrouwen aan de ongelukkige ingezetenen weder. Een groot aantal hunner waagde het naar hunne woningen terug te keeren. Maar toen Generaal Pollock de stad genoegzaam geruld achtte, namelyk den 9den October, gaf hy den Kol. Richmond bevel, om daar met zyne brigade binnen te trekken en haar te verdelgen, met uitzondering van den Sahi-Hissar of het koninklyk kasteel en van de wyk, door de Kizzel-Bashis bewoond, een stam van Perzische afkomst, vroeger door Nadir-Schach hierheen overgeplant, en die zich altyd vriendschappelyk jegens de Engelschen getoond heeft, werd de geheele stad aan de vlammen prys gegeven.

"Te Jellalabad herhaalde zich dezelfde tooneelen, en het is misschien nog moeyelyker dan voor al de andere, om eene reden voor zulk eene harde behandeling dier ongelukkige stad te vinden. Toen in November 1841 de generaal Sale, door de Ghilbys vervolgd, en op het punt om onder het aantal zyner vyanden te bezwyken, zich voor Jellalabad vertoonde, werden hem de poorten dier stad zonder tegenstand geopend. Hy voerde slechts voor twee dagen levensmiddelen mede; de inwoners verschaften hem meer daarvan en dat wel op crediet. Later, toen hy bemerkte, den winter in die stad te moeten doorbrengen, toen hy begreep, niet voor de lente ontzet te zullen kunnen worden, en toen hy meende al de inwoners te moeten uitdryven, om niet met zyne kleine bezetting door hongersnood gesteisterd te worden, lieten de inwoners zich gedwee en met achterlating hunner levensmiddelen, uit hunne woningen verjagen. Wat had dus die ongelukkige stad gedaan, om met zoo veel wreedheid behandelt, om geheel vernield en in de asch gelegd te worden?

"Zoo zyn dan in de genoemde steden de huizen van meer dan 100,000 ingezetenen in de asch gelegd, en dat tegen den aanvang des winters, die onder deze luchtstreek byna even gestreng is als in Rusland. Het is vreeselyk; maar nog hatelyker is het misschien, dat de Engelschen deze barbaarschheden alleen tegen de bewoners der steden, tegen vreedzame bevolkingen, hebben gepleegd, en niet tegen de stammen, die in 1841 het leger des generaals Elphinstone hebben verdelgd. In Afghanistan, even als in Algeria; is de krygshaftige bevolking degene die met hare kudden het platte land doorkruist. De steden worden alleen door Joden, Armeniers, Hindoes, lieden uit Cachemire, Tadyks, slaven, kooplieden en handwerkslieden bewoond, dat is, door vreemdelingen van een zachten aard, vredelievend uit eigenbelang, en wie men nooit gedurende al de oorlogen, waaraan dit ongelukkig land zoo lang ten tooneele heeft gestrekt, het geweer op schouder heeft zien nemen. Het is onwaardig, op deze lieden het gewigt der wraak van Engeland te doen drukken. Zoo men zich tot elken prys had willen wreken, dan had men de Ghilzijis, de Afridis, de Chanuaris, de Mohmends, de Othmankhails moeten vervolgen; al die stammen in een woord, die de generaal Pollock zich wel gewacht heeft in hunne gebergten te gaan opzoeken, terwyl hy al zyne gramschap op arme stedelingen heeft doen nederkomen. De generaal Pollock heeft verrigt, wat een Fransch generaal zou doen, die in Algeria een opstand der Flittas of der Beni-Amer te wreken hebbende, het afbranden van Mostaganem of van Mascara mogt bevelen; hy heeft eene niet te verontschuldigen barbaarschheid gepleegd.

De billykheid vordert intusschen te vermelden, dat reeds in Indie zich stemmen tegen deze lage en wreede buitensporigheden hebben verheven, en wy twyfelen er niet aan, dat zy in Engeland de verontwaardiging van al wat edel denkt zullen opwekken. Desniettemin bereidt zich de gouverneur-generaal, Lord Ellenborough, voor, om het *overwinnend* leger van Affghanistan te Ferozpoor op het luisterrykst te ontvangen. Uitnoodigingen zyn aan al de vorsten des lands rondgezonden, om de daar te vieren militaire feesten bytewonen, die, zoo men zegt, schitterender zullen zyn, dan al wat ooit de Groote Mogol op het toppunt zyner magt wist te vertoonen. Reeds rigt men een triumfboog op, onder welken het leger van den Indus al henentrekken, als zegeteekenen zyner overwinningen de poorten van het graf van Mahmud met zich voerende, die men te Ghizne heeft weggenomen, alsmede de 21 stukken geschut, in 1839 op Dost-Mahomed [den toen regerenden vorst van Affghanistan] veroverd. Die laatste byzonderheid is niet de minst merkwaardige van by plegtigheid; want men moet weten dat het Engelsche leger uit Affghanistan terug komt, na daar zelfs zyne artillerie verloren te hebben. De eenige stukken geschut der Engelschen zyn of vroeger door de Affghanen veroverd, of op last der Generaals vernield, daar het aan middelen ontbrak om ze te vervoeren. Dost Mahomed met zyn gezin en al de Affghanen, die nog in Britsche Indie gevangen worden gehouden, zullen deze feesten bywonen, waarna de gouverneur-generaal hun verooriouven zal, zoo goed als zy kunnen, naar hun vaderland terug te keeren. Dan zal de regering van Brtisch Indie zich van alle verpligting jegens Affghanistan zich ontheven achten. Zy heeft daar 3 jaren lang allerlei wanorde doen ontstaan en oorlog gevoerd; zy laat daar regeringloosheid achter, misschien voor eeuwen."—*Staats-Courant*, 11 *Jan.*

AGENTEN

VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort	De Hr.	A. P. Meiring,
Clanwilliam	„ —	S. J. du Toit,
Caledon	„ —	A. P. Keyter,
Colesberg	„ —	James Walker,
George	„ —	D. Coolhaas,
Graaff-Reinet	„ —	B. Fincham,
Paarl	„ —	J. D. Haupt,
Swellendam	„ —	John Barry,
Stellenbosch	„ —	P. Korsten,
Malmesbury	„ —	J. D. A. Freislich,
Somerset	„ —	C. Moller,
Tulbagh	„ —	H. F. de Lange Vos,
Tygerberg	„ —	F. Uys,
Uitenhage	„ —	J. Brehm,
Worcester	„ —	J. Meiring.

21 Laatste Kwartier	1u. 39m. 's Namiddags,
29 Nieuwe Maan	5u. 33m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 13 APRIL 1843.

MEN zal uit de onderstaande Memorie van het "Swellendamsche Landbouwkundige Genootschap" ontwaren, dat de kwestie van een Markt-Ongeld op Wol weder onder behandeling is gebragt.

De Memorie, aan het "Handels Collegie" in Engeland gerigt, aan de Kwartaals Byeenkomst van het Swellendamsche Landbouwkundige Genootschap voorgelegd zynde, werd terug getrokken, en een voorstel, gedaan door den Heer W. HARDINGH, den Klerk van het Vredegeregt, en gesecondeerd door Kolonel DICKSON, den Civilen Commissaris en Magistraat ter dier plaatse, werd aangenomen, te weten:—"Om de nHeer M. VAN BREDA, senr. en den Heer H. RIVERS (leden des Wetgevenden Raads) te verzoeken, eene Bill aan hunnen Raad intedienen, tot *het herroepen der belasting op Wol, door de Kaapstads Municipaliteit geheven wordende.*"

Wy vertrouwen, dat de Heeren BREDA en RIVERS stil staan zullen, voordat zy op zich nemen om zich te bemoeijen met de regten van de Municipaliteit dezer plaats; vooral eerstgemelde, wiens onmiddelyke betrekking tot het Municipaal Bestuur, als Voorzitter der Municipaliteit, van hem vordert, dat hy op den voorgrond sta om hare voorregten te beschermen en te handhaven.

Het onderwerp is reeds zoo herhaaldelyk aangeroerd, en zelfs door het Koloniaal Gouvernement behandeld geworden, voordat hetzelve door het Uitvoerend Bewind werd bekrachtigd, dat weinig behoeft gezegd te worden, ter ondersteuning der tegenwoordige Markt-Belasting.

Maar wy staan verwonderd dat het Landbouwkundige Genootschap van Swellendam,—het voornaamste schapen-teelende Distrikt in de Westelyke Provincie,—eene poging aanwendt om eene herroeping te bewerken van de belasting op Wol, welke geheven wordt door de Kaapstads Municipaliteit,—op het principe van bescherming der Wolteelt,—terwyl hetzelve de heffing van eene gelyksoortige belasting op Wol, door de Swellendamsche Markt geheven wordende, geheel onaangeroerd laat!!

Indien men het grondbeginsel van "bescherming" heeft willen regtvaardigen, dan moesten deze Heeren met hunne eigene Municipaliteit eenen aanvang gemaakt hebben, om die belasting te herroepen.

Doch het principe van "bescherming" bestaat niet meer Indien men evenwel pogingen aanwendt om hetzelve met betrekking tot Wol te handhaven, hebbende Wynboeren even veel, zooal geen grooter regt, te vorderen, dat dat grondbeginsel met betrekking tot *hun* produkt worde gehandhaafd.

By eene vergelyking van de Markt-ongelden welke door de Wyn- en Koornboeren, en die welke op Wol betaald worden, overtreft de gunst welke aan laatstgemelde bewezen wordt, de eerstgemelde in zulk eenen graad, dat men zich verwonderen moet hoe eene herroeping van de eene kan worden bewerkstelligd, zonder te gelyker tyd de andere te verminderen.

Wy zullen echter wachten om te zien wat de Heeren BREDA en RIVERS doen zullen!!

De volgende is de Petitie van het *Swellendamsch-Landbouwkundig Genootschap*, waarop hetzelve in deszelfs Rapport zinspeelde, doch, welke in getrokken werd:—

Wy Ondergeteekenden, Leden van het Committee van het Landbouwkundig Genootschap van Swellendam, nemen de vryheid, op last van het gem. Genootschap, het Edele Handels Kollegie, over een onderwerp lastig te vallen, het welk voor deze afdeeling der kolonie, het meeste Wol opleverende, van het levendigst belang is.

Wy wenschen ter kennisse van uw Edel Kollegie te brengen, de zeer zware en ontmoedigende directe en indirecte belastingen, welke binnen de kolonie, zonder toestemming der teelers worden geheven, en welke, voornamelyk door de Municipaliteit van de Kaapstad, geeischt wordende, waar alleen in de geheele Westelyke Provincie, Wol voor de Markt te huis kan worden geschoept, dubbel onregtvaardig is, daar de teelers gene middelen hebben, de belasting te ontduiken, door in eene andere haven te schepen. Men zal uit extrakten, deze vergezellende, kunnen zien, dat het bedragen als Markt-imposten geheven in de Kaapstad, gedurende het jaar 1841, £3316 19 3¾ geweest is, terwyl de kosten van het Markt Etablissement £483 0 0 bedroegen, de Municipaliteit een saldo latende, om tot haar eigen gebruik te worden aangewend, van £2833 19 3¾, grootendeels uit de zakken der Wol-teelers getrokken, die daarintegen geen voordeel van de Municipaliteit trekken.

De belastingen waarover uwe Supplianten voornamelyk klagen, zyn de volgende—*Een Shilling en Sixpence per Cwt.* op alle Wol de Kaapstads Markt passeerende, en een half per cent op Wol de Swellendamsche Markt passeerende, hetgeen (de prys van Wol door den bank op 10d. berekenende) op *een halve penny* per lb. zoude komen.

Het is Uw Edel Collegie bewust, dat om de teelt van Wol in de Kolonien aantemoedigen, eene Acte gepasseerd werd, waarby alle Koloniale Wol verklaard werd vry van impost te zyn.

Daar de impost op Wol van vreemde teelt, op alle Wol beneden een shilling in waarde, op een halve penny bepaald werd, was deze acte eene premie op dat bedragen op Wol in de Kolonie gewogen, maar volgens de inwendige en Municipale regulatien der Kolonie, hierboven bedoeld, worden de oogmerken van de Britsche wetgeving verydeld, daar het grootste deel van onze Koloniale Wol, door den bank minder dan een shilling per lb. opbrengt.

Zonder thans in de kwestie te treden, of deze aanmoediging aan den kant van het Gouvernement te huis in eene groote mate invloed gehad heeft, om de tegenwoordige weergalooze aanwas van den Koloniaalen opbrengst van dit kostbaar handels artikel te weeg te brengen,—wenschen Uwe Supplianten slechts de klaarblykelyke onevenredige mededinging aantetoonen, waarin hetzelve de Kaapsche Wolteelers, in vergelyking met die van andere Kolonien, plaatst.

Uwe Supplianten, nemen verder de vryheid te zeggen, dat daar de Wetgevende Raad alleen de magt bezit, de Municipaliteiten te beletten wetten en Regulatien te maken, welke strydig zyn met de belangen van het publiek over het algemeen, en de Raad zoo als dezelve thans is te zamengesteld, niet gekozen is, door hen die over de tegenwoordige bovenmatige en onbillyke belasting klagen, en bovendien bestaat uit Leden, waarvan slechts een bekend is, regtstreeks by den Landbouw en de Wol-teelt belang te hebben, terwyl de groote meerderheid der andere Leden by den bloei der Municipale fondsen van de Kaapstad belang heeft, is er voor uwe Supplianten, zonder eenig individueel Lid van dat Ligchaam eenigen blaam opteleggen, niets anders overig, dan van uwe Lordschappen die ondersteuning te vragen, waartoe uwe Supplianten, de Wolteelers van Zuid Afrika, geregtigd zyn.

Dat het uwe Lordschappen daarom moge behagen,—na behoorlyk onderzoek, aangaande de door uwe Supplianten vermeldde daadzaken,—uwe magt en uwen invloed door het kollegie Uwer Lordschappen bezeten; te gebruiken, ten einde de afschaffing van alle Municipale en Koloniale wetten te bekomen, welke de teelt van Wol binnen de Kolonie de Kaap de Goede Hoop, noodeloos en onregtvaardig belasten. En dat het Uwe Lordschappen moge behagen tusschen beide te komen, ten einde de bepaling van soortgelyke wetten en regulatien in het vervolg te beletten, is het nedrig verzoek en de bede van de zeer gehoorzame Dienaren Uwer Lordschappen,

(Get.) JAMES MARTIN,
„ JOHN TRUEMAN,
„ H. WHITE,
„ JOSEPH BARRY, Tresorier.
„ F. W. REITZ, Secretaris.

WORCESTER.

(*Van eenen Correspondent.*)

VAN HET ALLER GROOTSTE BELANG VOOR DIT DISTRIKT.

De aanspraak van Harer Majesteits Prokureur Generaal, voorkomende in de *Cape Town Mail* van den 25 ultimo, aangaande het maken van den Harden Weg over de Kaapsche Vlakte, en het openen van den Mostert's Hoek, tot eenen gebaanden weg, waaronder dit *geheel* distrikt in de algemeene belasting zal worden ingesloten, heeft alhier eene *algemeene* opschudding veroorzaakt;—en hoe kan het anders zyn, daar men zyne volkomene ruïne voor oogen ziet?.... Het gevolg hiervan is dus dat door Resident Huishouders dezer Municipaliteit by hunne Commissarissen om eene algemeene Byeenkomst is aangedrongen; welke dan ook, onder de sanctie van den Civilen Commissaris dezer plaats, bepaald is op aanstaande Zaturdag (15 dezer), en waarby, zoo ik hoor, de omleggende veldkornetschappen zullen tegenwoordig zyn, ten einde de gezegde aanspraak in overweging te nemen en over den maatregel te kunnen beslissen, en mede voorstellen te doen tot het openen van de "Du Toits Kloof" in plaats van de "Mosterts Hoek," welk laatste stap niet alleen strekken zal ter bevordering dezer stad, welke sedert de laatste drie jaren zoo zeer ten achteren is geraakt; maar ook voor de Veldkornetschappen van de Ryke Goudine, Breede-Rivier, Hex-Rivier, Over Hex-Rivier, Voorste en Middel Roggeveld; terwyl het tevens eene directe lyn naar de Oostelyke Provincie en dit distrikt over het algemeen zal uitmaken.

Wat aangaat het maken van den weg door de "Mostert's Hoek," kan zulks geen ander voordeel als het privaat belang van de bewoners van het Warme Bokkeveld te weeg brengen, alwaar slechts dertien plaatsen of boerderyen zyn, en welke geen meerder graan kunnen opleveren door gebrek aan water, waardoor de landman belet wordt meer te zaaijen dan hy bevochtigen kan.

Nogtans wordt het pryzenswaardig en belangloos gedrag van onzen *achtenswaardigen* Prokureur Generaal, in het bevorderen van communicatien tusschen de Kaapstad en de Binnenlanden, op *hoogen* prys gesteld;—doch het wordt ook verwacht dat Zyn-Ed. *vatbaar* zal wezen om de diegenen, die *dadelyk daarin betrokken zyn*, te hooren, en waartoe de gezegde byeenkomst is belegd.

Gy zult met de verrigtingen dezer byeenkomst nader worden bekend gemaakt door

UWEN CORRESPONDENT.

BRIEFWISSELING

Tusschen den Heer RAWSTORNE, Civilen Commissaris te Colesberg, en den Heer JAMES HOWELL, ten behoeve der Uitgewekene Boeren.

No. I.

MYNHEER!—Ik zie gene reden, waarom ik, als veel belang stellende in het lot dier menschen, niet eenige aanmerkingen op uwe verklaring maken zoude.

Ik kan niet bevroeden wat men juist nu op billyke gronden tegen de Uitgewekene Boeren kan aanvoeren. Om aan zulk eene beschuldiging kleur te geven—is even dwaas als onstaatkundig Had ik in het minst kunnen vermoeden dat ik my in de brest stelde voor een volk dat uiteindelyk aan het wettig gezag van de Koningin door geweld van wapenen tegenstand zoude bieden, zoude ik my onmiddelyk onttrokken hebben aan alle deelneming in hunne maatregelen. Ik ben myne trouw aan de Koningin van Engeland verschuldigd, en ik heb gene reden rebellen te helpen om het gezag van Hare Majesteit, te trotseren. Ik begryp waarlyk niet hoe gy deze verklaring doen kunt.

Een ligchaam Hollandsche Boeren, eenigen waarvan my in den bloede bestaan, gedurende eenen langen tyd onder vele bezwaren, geworsteld hebbende tegen de valsche voorstellingen van de Philippynsche factie, en vindende dat hunne herhaalde klagten by het Gouvernement alhier geen effect hadden om hun verligting te bezorgen, kwamen tot het besluit het land hunner vaderen vaarwel te zeggen. De redenen dezer groote opoffering, openbaar bekend makende, als volgt:—

1. Omdat zy misleid zyn geworden ten aanzien van het bedragen, hetwelk zy reden hadden te verwachten als eene compensatie voor het verlies hunner slaven.

2. De verliezen welke zy hebben geleden, tusschen de wezenlyke waarde, en het toegewezen bedragen.

3. De kwellingen en knevelaryen waaraan zy onderworpen waren, om hun geld uit de handen hunner Agenten te ontvangen.

4. Dat men hen hunne billyke vorderingen niet heeft toegestaan, voor schadevergoeding, ontstaande door den moedwilligen Kaffer-Inval van 35–36, hoewel 100,000 ponden, door het Gouvernement gemaakt waren, in den verkoop van hun eigendom dat van de Kaffers hernomen is geworden.

5. De omverwerping van de D'Urban Traktaten en de substitutie van die van Sir Andries Stockenstrom; verschaffende laatstgem. aan de Kaffers groote straffeloosheid in het stelen van vee en groote moeijelykheid aan de kolonisten om herstel te bekomen.

6. De afdankiog van Sir Benjamin D'Urban en de aanstelling van Sir Andries Stockenstrom.

7. Het gebrek aan eene Landloopers-Wet.

8. Kwellende wetten tusschen Meester en dienstbode.

9. Dweepende bepalingen aangaande de plegtigheden der drie Sacramenten.

10. Gebrek aan weiland in de kolonie voor eene snel toenemende bevolking.

11. Uitlokkend voorkomen van het land van Natal.

12. Armoede (in eenige gevallen.)

Deze zyn de redenen, afzonderlyk en gezamenlyk opgegeven. Voor het vertrek van de eerste party Emigranten, maakte eene deputatie van hen hare opwachting by den Luitenant-Gouverneur te Graham's-stad, en vernam van hem of zoodanig eene verhuizing wettig zyn zoude, waarop Zyne Edelheid (geen gering gezag) antwoordde, dat hy niet wist dat er eene wet bestond om hen dit te beletten, en dat, indien zulk eene wet bestond, dezelve te willekeurig zyn zoude, om in werking te worden gebragt.

Ter onderschraging van dit gevoelen, merkt Puffendorp aan, "dat daar het wettig is voor byzondere onderdanen naar welgevallen te verhuizen, het even wettig is voor een grooter getal dezelfde vryheid te gebruiken," en voegt er verder by, "dat indien lemand met verlof van zyn Bewind, naar eene andere plaats verhuist, hy niet langer een onderdaan van de eerste is."

Aan den Heer Martin zy wy verder verschuldigd, dat de zaak der Emigranten Boeren, nog sterker is tegen de beschuldiging van oproer. Toen zy uit de kolonie vertrokken en openlyk verklaarden, dat hun doel was, eene onafhankelyke Maatschappy in de Binnenlanden van Zuid Afrika daartestellen—zelfs een hoog ambtenaar in de kolonie, ondersteund, zoo als men gelooft, door het gevoelen van den Prokureur Generaal, hen openlyk dat zy deden hetgeen wettig was; noch heeft de Gouverneur dit tegengesproken, of eenige stappen genomen om hen tegen te houden.

De emigratie tot eene groote uitgestrektheid gekomen zynde, poogde de Gouverneur de opgewektheid te verminderen, door eene louterе proclamatie de Emigranten van de ryke binnenlanden naar de dorre kolonie *uitnoodigende*??? en nederhand stond men den Emigranten toe, eene onafhankelyk maatschappy daartestellen, bloedige oorlogen met de naturellen te voeren, traktaten met hen te sluiten, en al de magt van Souvereiniteit aan den dag te leggen.

Toen dit ten toppunt gestegen was, zond de Gouverneur een detachement troepen naar het tooneel van beweging, en nam, in behoorlyken vorm, bezit van Natal *alleen*.

Die troepen, na voor eenen korten tyd aldaar te zyn gestationeerd, werden terug geroepen, en men gedoogde den Emigranten *hunne vlag* te planten, terwyl de Engelsche troepen wegzeilden, waarna zy op nieuw ongehinderd als eenen Souvereinen staat handelden; *en de Engelsche schepen, derwaarts handelende, onderwierpen zich aan de onderscheidene imposten, hen door de Boeren opgelegd.*

Van waar dan deze dwaze beschuldiging van oproer? Het kan echter aan den anderen kant worden gezegd dat de handelingen der emigranten aan "Allemans Drift en hunne stryd met de troepen te Natal, bewyzen van oproer zyn."

Op het eerste zal ik antwoorden, dat wanneer de wakker genomene, verstandige en gepaste tusschenkomst van Regter Menzies aldaar, ware opgevolgd, zoo als het behoorde, de emigranten zich dan, in alle opzigten, in den volstrekten zin des woords, volgens de wet, schuldig zouden hebben gemaakt aan eene militaire byeenkomst tegen den Souverein, om hem met geweld te noodzaken de maatregelen van zyn bestuur te veranderen; en zich onderhevig zouden hebben gemaakt aan al de straffen en penaliteiten, op hoog verraad en oproer, vooral, daar zy aanhielden met hunne ten toon spreidingen, nadat de oproer acte was gelezen.

De maatregelen van den Edelen Regter afgekeurd zynde, kan de wederstand tegen wettig gezag niet op de emigranten te huis worden gebragt, noch kan hun gedrag, hoe buitensporig ook, aan eenige wet onderworpen zyn.

Op de beschuldiging, de troepen te Natal weerstaand te hebben geboden—zegt de Heer Martin, "dat de gewoone wet der natien duidelyk genoeg is, om dezen stryd met de troepen, buiten het bereik van Municipale Wet te stellen, en het is dwaas de wet van verraad daarop toepasselyk te maken."

Maar die toepassing zelfs toestaande, zyn er twee zyden der kwestie. Al hetgeen wy voor ons hebben is het rapport van Majoor Smith, en de Boeren zeggen en verklaren, dat wanneer men hen slechts toelaat met het Gouvernement in communicatie te treden;—zy bewyzen zullen, dat de aanval is ontstaan uit louteren moedwil aan den kant van het Engelsch garnisoen.

Door hiervan gewag te maken,—is het myn voornemen niet iets te zeggen, tegen de verdiensten van eenen dapperen en verdienstelyken officier. Ik zeg slechts hetgeen de Boeren zeggen dat zy bewyzen zullen.

Door deze verdediging van de hulpelooze Uitgewekene Boeren tegen deze zeer dwaze beschuldiging, welke in dit netelig tydsgewricht, en in hunne tegenwoordige vreedzame geneigdheid tegen hen kan worden gebragt, beschouw ik mynen pligt omtrent hen, als myne landslieden, te hebben betracht—myn doel is slechts om het Gouvernement met daadzaken bekend te maken, en hetzelve in communicatie te brengen;—wetende, dat indien dit plaats hebbe, de jongste schandelyke chaos van verwarring en kwaden wil, in vrede en goeden wil zal veranderen zonder dat een druppel bloed zal worden vergoten;—en ik beweer tevens, dat wanneer ik niet volkomen bewust ware geweest, dat de emigranten zich thans hebben voorgenomen om op eene contitutioneele wyze te handelen, ik hen niet zoude hebben verdedigd; en ten slotte houde ik staande, dat indien eenig bloed in de schikking van de aangelegenheden der emigranten worde vergoten, zulks alleen door kwaadgezinde personen zal ontstaan, laat hen toezien, dat bloed niet op hunne hoofden komt!

Ik heb de eer, enz.

JAMES HOWELL.

Den Wel-Ed. F. Rowstorne, enz. enz. enz.

No. II.

28 Maart 1843.

Mynheer,—De Heer ——— aan wien ik eene copy van dat gedeelte uws briefs aan my, welke betrekking had op de veronderstelde communicatie door hem, heb overgezonden, heeft my in antwoord bekend gemaakt met den inhoud van eenen brief aan u op gisteren, waarin hy u berigt dat "geen gedeelte van de mededeeling, enz. waarop gy zinspeelt in uwen brief d.d. 26 Maart, gerigt aan den Heer Rawstorne, namelyk, dat de Heer Rawstorne niet met rebellen in communicatie treden of handelen zoude, van dien Heer kwam, in antwoord aan u, maar zyn eigen uitleg was, van een gesprek met hem."

Waaruit gy ongetwyfeld uwe misvatting zult bemerken,—door te veronderstellen dat eenig "vorig antwoord" door my was gegeven geworden, als vermeld in uwen brief van den 24 dezer.

Het wordt van my niet geëischt om met u de redenen welke de Boeren tot die verhuizing mogen hebben bewogen, te behandelen, maar zal my stipt bepalen tot het punt hetwelk het myn pligt is te bewyzen.

En, indien het het geval zy, gelyk ik geloof, zyt gy zelf ooggetuige geweest, dat Mocke met een talryk ligchaam gewapende Boeren aan Allemans Drift verscheen; en in de tegenwoordigheid van een van de Regters der kolonie voor hem en voor hun, op een formeele wyze, de trouw aan de Britsche Kroon ontkende,—met verachting de wetten door het Parlement van Engeland gepubliceerd, verwerpende en verklarende dat zy om vreemde hulp hadden verzocht en dezelve verwachtten.—Indien deze party sedert niets gedaan heeft om van derzelver dwaling terug te keeren, en geen gehoor heeft gegeven aan het aanbod van Pardon door den Luitenant Gouverneur gedaan, kan ik niet aarzelen tot de slotsom te komen, dat zoo lang als het Gouvernement op zoodanige personen als onderdanen aanspraak maakt, alle agentschappen ten hunnen behoeve, in den hoogsten graad onwettig zyn moet, en den overtreder onderhevig maken zal aan de straf welke voor versmading van Harer Majesteits Gouvernement, bepaald is.

Ik heb de eer, enz.

F. RAWSTORNE.

Den Heere James Howell.

P.S. Daar ik myn gevoelen gegeven heb, dat agentschap ten behoeve van Mocke en zyne party onwettig is, zoo kan ik het niet anders dan geheel onnoodig beschouwen.

Zyne Edelheid de Luitenant Gouverneur heeft in zyne Proclamatie van den 2 January duidelyk gezegd, dat in geval van eene vrywillige terugkeering, en van eene volkomene en voldoende bekentenis hunner dwalingen, waartoe hy alle misleide Emigranten uitnoodigde, Zyne Edelheid verklaart gereed te zyn, een vol en vry pardon voor het voorledene te verleenen.

F. R.

No. III.

Myuheer,—In antwoord op uwen brief van heden, ben ik thans geheel overtuigd, dat hetgeen de Heer ——— uitlegde, geen antwoord was van u in antwoord op eene communicatie van J. G. Mocke aan uzelven.

Ik heb van u niet gevorderd de redenen te behandelen welke de Boeren tot hunne verhuizing mogten hebben aangezet.

De gebeurtenis aan Allemans Drift diende uit het geheugen van alle welwenschers der kolonie te worden gewischt; er bestaat geene noodzakelykheid dat dezelve in aandenking blyven.

Ik ben verwonderd, dat, zinspelende op het gedrag der Emigranten aldaar, gy zegt, dat deze party sedert niets gedaan had om terug te treden, en geen gehoor heeft willen geven aan het, door Zyne Edelheid den Luitenant Gouverneur, gedane aanbod.

Hebt gy geen' brief van J. G. Mocke en zynen raad dd. 13 February 1843, ontvangen? Werd deze brief niet door my op uw publiek bureau, in uwe eigene handen gesteld, en zeide ik niet toen dat het my zeer aangenaam zyn zoude om alle opheldering over het onderwerp te verschaffen, en werd deze opheldering immer gevorderd? Uw brief schynt bestemd te zyn, om datgeen my te ontwringen waaromtrent gy gene onwetenheid behoordet voortewenden.

Hoe is het mogelyk dat gy u kondet uiten, zoo als gy gedaan hebt, na deze mededeeling van de emigranten, waarop zoo dikwyls gezinspeeld werd, of hoe kondet gy voor een oogenblik veronderstellen, dat ik de overbrenger van zulk eene mededeeling zoude zyn geweest, of my met de zaak zoude hebben bemoeid—met groote personeele kosten, wanneer zulks niet uit weldadige oogmerken geschiedde.

Om dezen moeijelyken *pligt* word ik verdacht gehouden. Gy diendet volgens uwe personeele kennis aan my, en als een vriend van menschlievendheid, niet zoo als gy gedaan hebt, in uwen brief te hebben verklaard, dat gy my geen eer voor myne pogingen wilt toekennen, om niets te zeggen van kostbare en respectabele hulp.

Ik heb aldus geschreven omdat ik gevoel dat er geen' hoop is by u voor myne ongelukkige landgenooten, iets goeds uitterigten; de tyd zal komen, wanneer de staatkunde door my in deze zaak in het oog gehouden, publiek zal worden gemaakt, en voor my die goede gevoelens zal verwerven, welke gy my thans onthoudt.

Ik laat thans de Emigranten aan uwe genade over, en sluit gevolgtyk *alle* briefwisseling met *U* over het onderwerp.—Vertrouwende dat gy het my niet ten kwade zult duiden,—dat ik zoo veel inbreuk op uwen kostbaren tyd gemaakt heb,

Heb ik de eer te zyn, enz.

JAMES HOWELL.

DE KONING VAN PRUISSEN.

De staatkunde van den Koning van Pruissen en het Kabinet van Berlyn, heeft op onderscheidene tyden sedert zyne troonsbeklimming, groot ongenoegen in zyne eigene heerschappyen, en eene verwondering in vreemde landen opgewekt, door de wedersprekende en onbestaanbare geaartheid harer daden en taal. Het gevolg is, dat het Pruissisch Gouvernement, niet te onregt, gevaar loopt deszelfs karakter van opregtheid en goede trouw in deszelfs handelingen met het volk, te verliezen. De aanspraken en verklaringen, van den Vorst zyn allen berekend geweest om verwachtingen aantekweeken en te bemoedigen, welke zyne Ministers, of ten minsten een gedeelte van hun, getracht hebben tegen te werken; en, terwyl iets gedaan is tot het oprigten van instellingen berekend om de staatkundige belangen van het volk te vertegenwoordigen en uittedrukken, zyn er werkdadige vyandelykheden gepleegd geworden, tegen de drukpers in het geheel van 's Konings gebied, en zelfs buiten hetzelve. De voornaamste liberale couranten van Konigsberg, de Rhynsche provincien, en Leipsig, worden dagelyks geweldiger, naar mate zy zich inbeelden (hetzy teregt of verkeerd) dat de graad van vryheid welke zy een jaar geleden verworven hebben, op het punt staat van te worden terug getrokken. Zy bevestigen dat de vergunningen welke aan de vryheid van de Pruissische drukpers zyn geschonken geworden, in den vermaarden brief aan de censors van het voorleden jaar, herroepen staat te worden; en zy verklaren dat zy geen vertrouwen stellen in eene vryheid welke geen andere waarborg heeft dan den blooten wil. De *Leipsig Gazette* vat al deze aanmerkingen zamen in de volgende woorden:—

"Het besluit der zaak hangt hiervan af—of wy ryp zyn voor vryheid, en de volstrekte noodzakelykheid daarvan gevoelen, in welk geval wy middelen vinden zullen om dezelve in eenen duurzamen vorm aftedwingen; of, indien wy zoo verre niet gevorderd zyn, behoeven wy dezelve ook niet. Laatstgemelde heeft de meeste waarschynlykheid."

Wy zyn genegen te gelooven, dat deze schryver in zyn besluitend gevoelen regt heeft, of liever, dat het gebruik hetwelk van den graad van bestaande vryheid wordt gemaakt door eenigen harer erkende of gewaande voorstanders, veel heeft bygedragen om hunne zaak te vertragen, en het verlangen van het meer verlicht en redelyk gedeelte der maatschappy, te verkoelen. De Duitschers, en vooral de Duitsche Gouvernementen, zyn zoo vreesachtig, dat het onmogelyk was met te veel zorgvuldigheid werkzaam te zyn in het gebruik der grootere vryheid welke de drukpers verkreeg. In plaats hiervan, is het liberaal gedeelte derzelve algemeen gevallen in handen welke elk Gouvernement geregtvaardigd is als gevaarlyk te beschouwen, zoo zy niet veroordeeld was om haar eigen schadelyken invloed op eene krachtdadiger wyze te vernietigen, dan eenige onderdrukkende maatregelen zulks voor haar konde doen. Op den slechten smaak en de staatkundige onwetendheid van zoodanige aanvallers, kon een wys Conservatief Gouvernement met veiligheid voor hare verdediging vertrouwd hebben, ondersteund, zoo als zulks behoorde te zyn door die meer onafhankelyke, ondervindingryke en verlichte kanalen van publiek gevoelen, welke slechts op eenen vryen grond derzelver volkomene gedaante en invloed bereiken kunnen.

Duitsche staatslieden echter, zullen lang aanhouden om met schaduwen te vechten, en eenige byzonderheden hebben ons bereikt, aangaande het jongste gedrag van het Kabinet van Berlyn, jegens die schaduwen van letterkundige reuzen, welke niet onvermakelyk of onleerzaam zyn.

Het blykt, dat een jong mensch, genaamd George Herwegh, geboortig van Zurich, in Zwitserland, en gevolgelyk volgens geboorte een burger van eene Republiek, groote vermaardheid in Duitschland bekomen heeft als de schryver van zekere staatkundige lier-dichten, welke de bemoeijenis der policie en de overdrevene vergrooting van liberale gevoelens, in aanmerking hebben doen komen. Dit jong mensch had, gelooven wy, in verband gestaan met de *Leipsic Universal Gazette*, ofschoon hy te Berlyn woonde, en stond op het punt het bestier op zich te nemen van een oppositieblad te Koningsberg. Beide deze bladen staan het Gouvernement grootelyks in den weg, zynde inderdaad de vooruaamste organen van de democratische party, en de uitgave van beide dezelve zyn sedert verboden. In Berlyn zelve, verschynt geen andere politieke courant dan de *Staats Zeitung*, voor elk woord waarvan het Gouvernement verantwoordelyk is. De Heer Herwegh aldus eenigen roem als dichter- en dagbladschryver verworven hebbende, liet de Koning van Pruissen hem onlangs aan het Paleis ontbieden. Het gesprek was, zoo als men ons berigt heeft (ofschoon geen rapporteur van de *Times* tegenwoordig was) aan den kant des Konings bestemd, gedeeltelyk om den dichter te bevredigen, gedeeltelyk om hem schrik aantejagen—half smeekend en half gebiedend. Wy hebben geen' twyfel of het was minzaam, vriendelyk, toegenegen, en een weinig hoogdravend. De uitwerking van de Koninklyke vermaning op den democraat, wordt onderscheidelyk opgegeven; maar men zegt dat eene menigte patriotische studenten zyne terugkomst aan zyn verblyf afwachtte om den uitslag dier conferentie te vernemen. Het gevolg zal toonen, dat de uitslag niet zeer voldoenend was.

Zoo als de zaak evenwel stond, werd het den Heer HERWEGH toegestaan belangrykheid te verkrygen ten koste des Konings. Binnen een' korten tyd na dit mondgesprek, vertrok hy naar Koningsberg, om zyn ambt te aanvaarden als Editeur van het oppositie-blad voormeld. Maar, of de Koning of het Kabinet had ter dier tyd reeds uitgevonden met welk soort van persoon zy te doen hadden, en daarom voegden zy de eene onvoorzigtigheid by de andere door het blad geheel en al te verbieden. Het is waar dat de kennis welke Zyne Majesteit zich vernederd had van den Editeur te nemen, hetzelve eene zeer groote circulatie zou hebben bezorgd. Onderrigt zynde dat zynen letterkundigen arbeid dat bedwang was opgelegd, nam de Heer HERWEGH de pen op en schreef aan Zyne Majesteit een' brief welken wy thans aan het Publiek voorleggen. Het is niet het minst buitengewoons, van dat wonderlyk product, dat die brief, na bestemd te zyn voor des Koninges private lezing, "onder vier oogen," na veel descussie in Duitschland gepubliceerd is. De Heer Herwegh meldt met opzet, dat dezelve bedoeld was om geheel privaat te zyn; dit kan zyn, maar in dit geval is het ongelukkig dat dezelve verschenen is. Het Publiek is traag om te gelooven, dat lieden in ernst geheimhouding meenen wanneer zy dezelve het eerst schenden, en zal algemeen gelooven dat's schryvers vriend, in dit geval, aan eene kleine schending schuldig staan, aan een welkom verraad, welke zeker vergeven zal worden. Laat dit zoo zyn als het wil, niemand kan het zonder leedwezen lezen. De Koning heeft zich in eene verkeerde positie doen plaatsen. Hy is in den toestand van eenen Koning die zich blootgesteld heeft, eene uitdaging te ontvangen,—eenen toestand uit welken er geene eervolle en waardige ontkoming is. De brief is als volgt:—

Konigsberg, December 1842.

"Uwe Majesteit,—'Wy zullen edele vyanden zyn,' waren de woorden welke de Monarch van Pruissen onlangs tot my sprak, en die woorden geven my het regt, ja, leggen my den pligt op, met dezelfde openhartigheid en opregtheid, waarmede ik myn vertrouwen in Uwe Majesteit uitte, thans myne klagte, myne bittere klagte, voor uwen troon te leggen, zonder eene hulde voortewenden welke ik niet ken, of gevoelens welke ik niet bezit en nimmer ondervinden zal. 'Wy zullen edele vyanden zyn,' en, op denzelfden dag waarop uwe Majesteit goedgunstiglyk deze woorden uitte, behaagde het uwe Majesteit de circulatie van een blad te verbieden, hetwelk ik sta uittegeven, en waarvan nog geen enkele aflevering onder myne redactie verschenen is, en de circulatie waarvan twee maanden geleden toegestaan werd voor ik het Editeurschap op my nam—hetzelve te verbieden alleen om myne naam. Dat deze naam zoo slecht in de ooren van uwe Majesteit klinken zou, kan ik, wil ik niet gelooven, na de uitdrukkingen eenige dagen geleden door u aan my gerigt. Uwe Majesteit is ongetwyfeld niet bewust van deze handeling, en het doel dezes briefs is om u met de eenvoudige daadzaak bekend te maken, opdat uwe Majesteit verder beslisse wat regt is. Ik vraag niet om de herroeping van het verbod, want ik weet, dat myn beperkt begrip van de pligten en voordeelen van onderdanigheid, myne bewustheid van een nieuw tydperk, immer verschillen moeten met de veroude zie inzigten en gouvernements routine van de meeste Duitsche Ministers; wier regt van tegenstand ik gereedelyk zoude erkennen indien zy slechts algemeen acht sloegen op hetgeen rondom hen gebeurt, omgaat in de diepte van de menschelyke natuur,—in plaats van te stryden met een weinig schuim en wind welke op hare oppervlakte speelt. Indien die Ministers instaat waren de hoofdstoffen van een nieuwe Godsdienst te ontdekken, en niet slechts om halsstarrigheid, euvelmoed en ongebondenheid uittesnuffelen; in het kort, indien de Ministers buiten en behalven het toeval hunner geboorte, hunner dikwyls kostbare administrative en staatkundige talenten, ook de gave en den goeden wil bezitten, om met hunne vyanden in eenen edelen stryd te treden, in plaats van eerst voortewenden geen' kennis aan hen te dragen, en dan, zonder hen te kennen, hen met afschuwelyke hardheid te behandelen, en daardoor Prinsen en Volk te moeijeleiden; terwyl zy spreken van het publiek gemoed te bevredigen, hetwelk inderdaad, niet wordt gedaan, en nimmer gedaan kan worden door uiterlyke dwangmiddelen.

De schryver schynt hier te hebben vergeten, wat hy bedoelde met "de Ministers die in staat zyn de hoofdstoffen van eene nieuwe Godsdienst te ontdekken," en zyne zinsnede heeft in een reeks van tusschenzinnen alle bewustheid verloren van haar laatste doelwit.

"Maar er zyn mannen die niet vreezen, (en ik reken onder hen) mannen die uit al hunne magt schreeuwen zullen tot dat hun in de wereld regt wedervaart, met zoo veel grooter vertrouwen omdat zelfs de vyanden van voorheen niet langer den moed bezitten geweld te gebruiken, zien hoe gevaarlyk martelaren zyn; en hoe voor eenen man, die het ben slaagt te vergruizen, twintig, in volle wapen-rusting uit de aarde te voorschyn treden.

"Ik vraag niet om de herroeping van het verbod, die smartelyk het is, iemands troetelkind in 's moeders schoot te zien bedreigen—om als een individu in eeuwige botsing met een geheel staats grondbeginsel, te leven. Ik vraag niet om eene herroeping van het verbod, want ik ben by profession geen' schryver, en zoek gene groote voordeelen te behalen uit hetgeen ik zeg, omdat ik het zeggen moet. Maar zal wordt aan den wezenlyken bloei en de circulatie van een dagblad door een verbod geen perk gesteld. Verboden boeken vliegen door de lucht, en wat het volk begeert te lezen, zal het lezen, in weerwil van elk verbod. Uwe Majesteit heeft myne versen, 15 maanden geleden verboden, en ik ben op het oogenblik zoo gelukkig dat ik de 5de uitgave verbeter. Uwe Majesteits Ministers hebben de in beslagneming van dezelve, als gevaarlyke boeken, gelast, en ik heb myzelven gedurende myne geheele reis overtuigd, dat die boeken in ieders handen zyn. Ik vraag niet om de herroeping van het verbod,

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS:

Beaufort,	Mr. A. P. Meiring,
Clan-William,	Mr. S. J. du Toit,
Caledon,	Mr. A. P. Keyter,
Colesberg,	Mr. James Walker,
George,	Mr. D. Coolhaas,
Graaff-Reinet,	Mr. B. Fincham,
Malmesbury,	Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl,	Mr. J. D. Haupt,
Somerset,	Mr. C. Moller,
Stellenbosch,	Mr. P. Korsten,
Swellendam,	Mr. John Barry,
Tulbagh,	Mr. H. F. de Lange Vos,
Tygerberg,	Mr. F. Uys,
Uitenhage,	Mr. J. Brehm,
Worcester,	Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, APRIL 18, 1843.

It will be perceived from the Memorial of the "Swellendam Agricultural Society," hereunder, that the question of a market due on Wool, is again brought under discussion.

The Memorial addressed to the "Board of Trade" in England, having been presented to the quarterly meeting of the Swellendam Agricultural Society, was withdrawn, and a proposition, made by Mr. W. HARDINGH, the Clerk of the Peace, and seconded by Colonel DICKSON, the Civil Commissioner and Magistrate at that place, was adopted, viz.: "To request Mr. M. VAN BREDA, Sr., and Mr. H. RIVERS (Members of the Legislative Council), to introduce a Bill into their Board, *to repeal the tax on Wool levied by the Cape Town Municipality.*"

We trust that Messrs. RIVERS and BREDA will pause before at once taking upon them to interfere with the rights of the Municipality of this place; more particularly the first, whose direct connection with the Municipal Government, as its President requires from him, that he shall stand forward for the protection and maintenance of its privileges.

The subject has already so frequently been mooted, and discussed even before the Colonial Government, previous to the sanction of the Executive Council, that much need not be said in support of the present market fee.

But we wonder that the Agricultural Society of Swellendam,—the principal sheep farming District in the Western Province,—should endea our to obtain a repeal of the tax on Wool levied by the Cape Town Municipality,—on the principle of protection of the growth of Wool,—while they leave the levying of a similar tax on Wool, levied by the Swellendam market, entirely untouched?!

If the principle of "protection" were to be vindicated, those gentlemen should have commenced with their own Municipality, in repealing that tax.

But the principle of "protection" no longer exists. Yet, if it is endeavoured to uphold it in regard to Wool, the Wine Farmers have an equal, if not a greater right, to claim the maintenance of such a principle in regard to *their* produce.

On a comparison of the market dues paid by the Wine and Grain Farmers, with those on Wool, the favor shown to the latter surpasses the former in such a degree, that it is to be wondered how a repeal of the one can be aimed at, without at the same time reducing the other.

However, we will wait to see what Messrs. BREDA and RIVERS will do!!

The following is the Memorial of the Swellendam Agricultural Society, alluded to in their report, but which has been withdrawn.

We, the undersigned, Members of the Committee of the Agricultural Society of Swellendam, by order of the said Society beg to address the hon'ble the Board of Trade, on a subject which, to this Division of the Colony, producing the largest amount of wool, is of the most vital importance.

We wish to bring to the notice of your hon'ble Board, the very onerous and discouraging direct and indirect taxes which are levied within the colony, without the consent of the producers, and which, being principally exacted by the Municipality of Cape Town, where alone in all the western province, Wool can be shipped for the Home Market, is doubly unjust, as the Growers have no means of escaping the tax by shipping at another Harbour. It will be seen from extracts hereunto annexed, that the amount levied for Market dues in Cape Town during the year 1841, amounted to the sum of £3,316 19s. 3¾; while the expenses of the Market establishment amounted to £483; leaving a balance, for the Municipality to appropriate to its own use, of £2,833 19s. 3¼d., drawn in great part from the pockets of the Wool Growers, who derive no benefit from the Municipality in return.

The taxes of which your petitioners principally complain, are the following:—*one Shilling and Six pence per Cent* on all Wool passing the Cape Town Market, and one half per Cent on Wool passing the Swellendam Market, which (averaging the value of Wool at 10d.) would amount to *one Halfpenny per lb.*

Your hon. Board are aware, that in order to give encouragement to the growth of Wool in the Colonies, an Act was passed making all Colonial Wool free of duty.

As the duty on Wools of foreign growth was fixed at one half penny on all Wools below one shilling in value, this act was a premium to that amount on Wools grown in the Colony; but by the internal and Municipal Regulations of the Colony above adverted to, the objects of the British Legislature is frustrated, as the greatest proportion of our Colonial Wool averages less than one shilling per lb. in value.

Without entering into the question at present, whether this encouragement on the part of the Home Government, has been in a great measure influential in bringing about the present unequalled progress of the Colonial culture of this valuable article of Commerce, your Petitioners would merely point out the obvious unequal competition in which it places the Cape Wool Growers, compared to those of other Colonies. Your Petitioners further beg to state, that as the Legislative Council alone possess the power to prevent the Municipalities from framing laws and regulations which are opposed to the interests of the community at large, and the Council as at present constituted, is not chosen by those who complain of the present exorbitant and unjust tax, and consists, moreover, of members, one of whom only is known to be directly interested in Agriculture and the Growth of Wool, whilst the great majority of the remaining Members are interested in the prosperity of the Municipal Funds of Cape Town, your Petitioners, without ascribing motives to any individual Member of that body, have no alternative but to seek from your Lordships that support to which your Memorialists submit the Wool growers of South Africa are entitled.

That your Lordships may be pleased, therefore, after due inquiry into the facts stated by your petitioners, to use the power and influence possessed by your Lordships' hon'ble Board, for the purpose of obtaining the abrogation of all Municipal and Colonial laws which unnecessarily and unjustly burthen the growth of Wool in the Colony of the Cape of Good Hope; and that your Lordships may be pleased to interpose in order to prevent the enactment of similar laws and regulations in future, is the humble prayer and petition of

Your Lordships most obedient Servants,

(Signed) JAMES MARTIN,
JOHN TRUEMAN,
H. WHITE,
JOSEPH BARRY, Treasurer.
F. W. REITZ, Secretary.

WORCESTER.

(*From a Correspondent.*)

OF THE GREATEST IMPORTANCE FOR THIS DISTRICT.

The speech of Her Majesty's Attorney General which appeared in the *Cape Town Mail*, of the 25th ultimo, respecting the formation of the hard road across the Cape Flats, and the opening of the Mostert's Hoek as a regular road, for which the *whole* District will be required to pay taxes, has created *general* excitement at this place; and how could it be otherwise, as total ruin is anticipated? The consequence, therefore, was, that the resident householders of this Municipality have urged their Commissioners to call a general meeting, which is fixed, under the sanction of the Civil Commissioner of this place, for Saturday next, (15 inst.,) and at which I am informed the surrounding Fieldcornetcies will attend for the purpose of taking said speech into consideration, to decide on the measure, and to make proposals for opening Du Toit's Kloof instead of the Mostert's Hoek, which last step will not only tend to the advancement of this Town, which has since the last three years been so much neglected, but also for the fieldcornetcies of the rich Goudine, Breede River, Hex River, Over Hex River, Voorste and Middel Bokkeveld, whilst it will in general form a direct line to the Eastern Province and this District.

As regards the making of the road through Mosterts Hoek, it can produce no other good than the private interest of the inhabitants of the Warm Bokkeveld, where there are only thirteen places or farms, and which can produce no greater quantity of grain, on account of the want of water, whereby the farmers are prevented from sowing more than they can bring under irrigation.

However, great value is attached to the praiseworthy and disinterested conduct of our much respected Attorney General in endeavouring to promote the communication between Cape Town and the Interior; yet it is expected that he will lend an ear to the voice and feelings of those *who are immediately concerned*, and for which purpose the said meeting is convened.

You will receive further information respecting the proceedings of this meeting, from

CORRESPONDENT.

GRAAFF-REINET.

APRIL 6.—It is to us a source of gratification that our Church, having undergone a great alteration and considerable repairs, by the effectual cooperation of the vestry and the congregation, was so far advanced, that on Sunday last, being the day fixed for the administration of the Holy Sacrament, Divine Service was performed here in the evening, for the first time, by the Rev. Mr. A. Murray, to a numerous congregation, principally consisting of country people. The Rev. gentleman took his text from 1 Thessalonians Ch. 4 v. 3.

It was a pleasure to us to hear the sound of the great church clock for the evening service, and it is in every respect one of the most solemn performances, for families to appear in the House of God in the evening.

The new pulpit, presented by a member of the Church at this place, and finished by a German named Goodtjaar, is a master piece and an ornament to our Church.

There is still wanting an organ. May a lover of music also make us a present of one.

ENCLID.

CORRESPONDENCE

Between Mr. RAWSTORNE, Civil Commissioner of Colesberg, and Mr JAMES HOWEL, on the part of the Emigrant Boers.

No. I.

SIR,—I see no reason why, being deeply interested in the fate of these people, I should not make some remarks on your declaration.

I cannot conceive what can just now in sober reason be advanced against the Emigrant Boers. To give color to such a charge is as absurd as it is impolitic. Had I the least suspicion that I had been interesting myself for a people that would ultimately resist the Queen's lawful authority by force of arms, I would immediately have withdrawn myself from all participation in their measures. I owe my allegiance to the Queen of England, and I have no reason to aid rebels in setting her Majesty's authority at defiance. I really do not understand how you can make this declaration.

A body of Dutch Farmers (among which some of my near relations) having for a long time struggled against the false representations of the Philipine faction, under many grievances, and finding that their reiterated complaints to the Government here had no effect in causing their alleviation, came to the resolution of expatriating themselves from the land of their fathers,—their reasons for this great sacrifice thus publicly stated as follows:—

1st. Their being deceived in the amounts they were led to expect they would have received as a compensation for the loss of their slaves.

2d. The losses sustained between the real value and the amount awarded.

3d. The vexations and impositions they were subjected in receiving their money at the hands of their agents.

4th. Not being allowed their just claims for compensation occasioned by the wanton Caffer irruption of 1835-36, although 100 000 pounds had been realized by the Government in the sale of their property retaken from the Caffers.

5th. The upsetting of the D'Uban treaties, and the substitution of Sir Andries Stockenstrom's,—the latter affording great impunity to the Caffers in cattle lifting, and great difficulty to the colonist in obtaining redress.

6th. The Superseding of Sir Benjamin D'Urban and the appointment of Sir Andries Stockenstrom.

7th. The absence of a vagrant law.

8th. Vexatious laws between master and servant.

9th. Bigoted restriction relating to the rites of the three Sacraments.

10th. Want of grazing ground in the colony for a rapidly increasing population.

11th. Tempting aspect of the Natal country.

12th. Poverty (in some instances.)

These were the reasons severally and jointly advanced. Prior, however, to the departure of the first body of the Emigrants, a deputation from them waited upon the Lieutenant Governor at Graham's Town, and inquired of him, whether such removal would be lawful; to which his Honor (no mean authority) replied, he knew of no law to prevent them, and if such a law existed, it would be too arbitrary to be enforced.

In support of this opinion, Puffendorf observes, "that as it is lawful for particular subjects to remove as they please themselves; it is equally lawful for a greater number to take the same liberty," and further adds, that "when by permission of its commonwealth a man removes into another, he ceases to be a subject of the first."

To Mr. Martin we are further indebted, that the case of the Emigrant Boers is still stronger against the charge of rebellion. When they emigrated from the colony, openly declaring their design to be to establish an independent community in the interior of South Africa, they were as openly told by one high functionary in the colony, supported, it is believed, by the opinion of the Attorney General, that they were doing that which was lawful; nor did the Governor gainsay this, or take any steps to stop them.

On the emigration arriving at an alarming extent, the Governor endeavoured to allay the excitement by a mere proclamation, *inviting* the Emigrants from the rich interior to the barren colony??? and afterwards the Emigrants were allowed to establish themselves into an independent community,—to carry on sanguinary wars with the natives,—to make treaties with them, and evince all the powers of sovereignty.

Whilst this was at its height, the Governor sent a detachment of troops to the scene of commotion and in due form took possession of Natal *only*.

These troops after remaining a short time at the station, were recalled, and the Emigrants were allowed to *set up their flag* as the English troops sailed away; afterwards they again acted as a sovereign state undisturbed, *and the English vessels trading thither submitted to various duties imposed upon them by the Boers.*

From whence, then, this absurd charge of rebellion?

It may, however, be advanced on the other side, that the proceedings of the Emigrants at Allemans Drift, and their conflict with the troops at Natal, are proofs of rebellion.

To the first I will answer—Had the promptly conceived, judicious, and well-timed interference of Judge Menzies there, been followed up as it ought to have been, the Emigrants then, to all intents and purposes, in every sense of the word, according to law, would have been guilty of a military assemblage against the Sovereign, to compel him, by violence, to alter the measures of his government, and liable to all the pains and penalties attending high treason and rebellion, more especially, as, having continued in their demonstrations after the Riot Act was read. The measures of the hon'ble Judge being disallowed, the resistance of lawful authority cannot be brought home to the Emigrants, nor can their conduct, however flagrant, be subject to any law.

To the charge of resisting the troops at Natal, Mr. Martin says, "the common law of nations is sufficiently clear, to remove this conflict with the troops out of the rule of municipal law, and it is absurd to apply the code of treason to it."

But even allowing the application, there are two sides of the question; all that we have before us, is the report of Major Smith. The Boers say and declare that if they are but allowed to come into communication with Government, they will prove that the *attack* originated in mere wantonness on the part of the English garrison.

In adducing this, I do not intend to detract from the merits of a gallant and deserving officer. I merely state what the Boers say they will substantiate.

In the vindication of the destitute Emigrant Farmers against this most absurd charge, that can in this critical juncture and in their present pacific disposition be brought against them, I consider I have done the duty I owe them as my countrymen. My sole object is to make Government acquainted with facts, and to bring it in communication, knowing that if this takes place the late disgraceful chaos and confusion and ill-will will settle into peace and good will, without one drop of blood being spilled; and I will again say that had I not been perfectly aware that the Emigrants are now determined to act constitutionally, I would not thus have entered into their defence, and in conclusion I will maintain that if any blood be shed in the settlement of the Emigrants' affairs, it will alone originate with civil disposed persons. Let them look to it that blood will be upon their heads.

I have the honor, &c.

JAMES HOWELL.

F. Rawstorne, Esq., &c. &c. &c.

II.

28th March 1843.

SIR,—Mr. —— to whom I transmitted a copy of that part of your letter to me, which related to the supposed communication through him, has in return made me acquainted with the contents of a letter to you of yesterday's date, wherein he informs you that "no part of the communication, referred to in your letter dated 26th March instant, addressed to Mr. Rawstorne, that Mr. Rawstorne would not enter into communication or treat with rebels," came from that gentleman in answer to you, but was my own construction on a conversation with him; from whence you will doubtless perceive your mistake, in supposing that any prior reply had been made by me, as stated in your letter of the 24th instant.

I am not called upon to discuss with you the motives which may have actuated the Boers in that emigration, but shall confine myself strictly to the point which it is incumbent on me to establish.

And if it be the case, as I believe, you yourself witnessed that at Allemans Drift Mocke appeared with a numerous body of armed Boers, and in the face of one of the Judges of the colony, formally, on his and their part, disclaimed allegiance to the British Crown, rejected with contempt the laws promulgated by the Parliament of England, and declared their having invited and being in expectation of foreign aid. If this party has since done nothing to retrace their steps, but has since turned a deaf ear to the offers of pardon made by the Lieut. Governor, I can have no hesitation in arriving at the conclusion, that so long as the Goverment claims such persons as subjects, all agency on their behalf must be unlawful in the highest degree, and subject the offender to the punishment due to contempt of her Majesty's Government.

I have the honor, &c.

F. RAWSTORNE.

Mr. James Howell.

P.S. As I have stated my opinion that agency in behalf of Mocke and his party is unlawful, so I cannot but deem it wholly unnecessary.

His honor the Lieut. Governor has in his Proclamation of the 2d January distinctly stated, that in case of a voluntary return and of a full and satisfactory renunciation of their error, to which he hereby invites any misguided Emigrants,—his Honor declares himself ready to grant a full and free forgiveness of the past.

F. R.

No. III.

SIR,—In reply to your letter of this day's date, I am now perfectly satisfied that what Mr. —— constructed was not any reply from you in answer to a communication from J. G. Mocke to yourself.

I did not require you to discuss with me the motives which might have actuated the Boers in their emigration.

The occurrence at Allemans Drift ought to be erased from the memory of all well wishers to the colony; there is no necessity that it be remembered.

I am astonished that in alluding to the conduct of the Emigrants there, you should observe that this party has since done nothing to retrace their steps, but has turned a deaf ear to all the offers made by his Honor the Lieut. Governor.

Have you not received a letter from J. G. Mocke and his Raad, dated the 13th February 1843? Was not this letter placed by me in your hands in your public office, and did I not at the time express that I would be most happy to offer any explanation on the subject, and was this explanation ever demanded?

Your letter seems to be intended to draw from me what you ought not to evince ignorance of.

How is it possible that you could express yourself as you have done, after this communication from the Emigrants so often alluded to? or how could you assume to yourself to suppose for a moment that I would have been the bearer of such a communication, or interested myself in the matter at a great personal expence, had beneficial effects not been intended?

For this difficult and arduous *duty* I am held suspected. You, from your personal knowledge of me, and as friend of humanity, ought not to have evinced in your correspondence, as you have done, that you will not allow me credit for my exertions, to say nothing of valuable and respectable assistance.

I have thus written, because I feel no hope of doing any good with you for my unfortunate countrymen. The time will come when the policy I have observed in this matter, will be made public, and gain for me what you now withhold from me—good opinion.

I now leave the Emigrant Boers to your mercy, and thus conclude *all* correspondence with *you* on the subject.

Trusting you will pardon me for having intruded so much on your valuable time,

I have, &c.

JAMES HOWELL.

F. Rawstorne, Esq.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID AFRIKAAN."

Beaufort, 3d March 1843.

Mr. Editor,—Allow me a place in your paper as I wish to communicate to you a few occurrences, though in themselves not of very great importance,—Sir, before I proceed I must acknowledge not to possess sufficient talent to commit them to paper in a proper form, having always been a cattle farmer, and only recently taken up my abode in the village, and I therefore trust you will excuse any thing I may be wanting in this respect. In the first place, I heard the ringing of the clock on the 24th ulto., and not knowing what it was for, I went to enquire and met cousin Donald and cousin Cornelis.—I inquired whether the clock was put in motion because any house was on fire, and cousin Donald said no,—the Commissioners of the Municipality want money from us to pay the Dam makers to obtain water, should the Water Dams break forth. I then for curiosity's sake proceeded to the office, and then the Clerk of the Peace began to speak English which I could not understand. I asked cousin Thys, what he was saying, who told me that the Magistrate would interpret it in Dutch, which he accordingly did, but he spoke such high language, that I could hardly understand him;—I then inquired who these Commissioners were, and uncle Isaac said they were Mr. Devenish and Dr. Curiatie, only these two.—I asked why Kinnear alone spoke so much, and uncle Isaac answered, because he is the Clerk of the Commissioners, and that he knew a little more than Commissioners.—I intended to leave, because they quarrelled so much,—but some persuaded me to stay, and shortly afterwards they adjourned, until Tuesday the 2nd instant, when the full Board of 10 persons were present, and it went on in the same way,—the Commissioner Devenish, after having sat down for a while, got up, and left for three hours, when he came back, left again and was seen no more. The other Commissioner was called away to attend on a patient, he returned immediately, sat down for about a quarter of an hour, then also left, and never again made his appearrance. When several regulations were proposed, amongst which those about de Pound for the Municipality at this place, no Commissioner was present,—the Clerk of the Peace having seemingly, taken the whole task upon himself. Is that right, the latter was to appear there as a private person, but not as a Commissioner—things were conducted in this manner from the beginning and will thus continue.

Mr. Editor, you take notice of everything, as I am but a simple man, I may err, but tell me are laws to be framed and approved of, in the absence of Commissioners, who should give every proof of attention, and free themselves from any neglect?—are things conducted in this manner in Cape Town?—I believe in quite a different manner!—About six persons who having approved of them, say that they know not what they have done nor do I know what I have done; the consequence is that I have now to pay twenty Rixdollars for my water erf, and those poor people who have no erven have to pay five Rixdollars a year, is that not too much?—What is to be done with the money?—Cousin Alexander and cousin Simpson have asked the Magistrate whether the Government will not take it over again, who said that he did not think so, but I heard that the Civil Commissioner has said that he would be glad should that happen, when he would have less to do; but tell me what has he had to do, and what has he still to do, for the great sums of money which he receives? As to the Municipality, it has been the object of some persons residing in this place to blindfold the poor people, by telling them that things would be better, to attain their object, to their advantage. I shall see whether the money will be properly accounted for.

Mr. Editor, don't you consider it a hard case to have to pay such high taxes, whilst the water here becomes so weak, that I receive no water on my Erf, as was the case last year when I and others had no water at all for three months—don't you think the Governor will be able to assist us? When we ask for it,—he will cause things to be better administered. Formerly under the administration of the Government, the Village comparatively looked better, for the convicts were then employed to keep every thing in proper repair. If no alteration takes place, I shall go back to the country, when I shall have nothing to pay. Now see, I have already trespassed too much upon your columns, so that I fear you will refuse to insert this, I shall therefore conclude in the expectation that you will favor me with the insertion hereof.

An Inhabitant of Beaufort, calling himself

JAN DE BOER.

(From the *Graham's Town Journal*, 6th April 1843.)

HORRIBLE MURDER.

(*Communicated.*)

The following is a report furnished by Commandant and Fieldcornet, G. D. Joubert, of New Hantam, to the Resident Magistrate of Colesberg:

Hebron, 22d March, 1843.

Dear Sir,—On the night of the 18th instant, I received a report from Jacob Straus (from beyond the Orange River) dated the 17th instant, which states that about one and a quarter hours ride on horseback from his farm resided two Hottentots, Prins and Booy, with their wives, Jannetje and Kaatje, and also 4 children; that Jannetje came to his farm house on the morning of the 17th instant, and told him that during the past night three Caffers came to their residence and murdered every one, with the exception of herself. He (Straus) and his neighbour, Jacobus Viljoen, (who happened to be at Straus' farm at the time,) rode immediately after to the place where these Hottentots resided: they found the 4 children alive; also, 6 head of cattle, and a few sheep and goats which belonged to Prins. Prins, Booy, and Kaatje were horribly tortured. Kaatje still lives, but is dying. The heads of both Prins, and Booy are smashed to pieces, and the throats cut.

Early on the morning of the 19th instant I rode thither; the first place beyond the river I came to, I saw a farmer from whom I gained so much information that I was enabled to write to Captain Kok, how I came there and what I intended to do, namely that I would make particular inquiry about the murder and other circumstances connected therewith; that as Kaatje yet lived, I would detain her until I received further orders from him (Capt. Kok) that I should cover the dead bodies, and not bury them. I acquainted Capt. Kok also, that the murder was committed by 3 Mantatees or Caffers, and I strongly advised Kok to have the Caffers arrested, that I would do every thing in my power for the purpose of apprehending them, but that in this neighbourhood there was neither Field-cornet nor subjects of Kok's to be found to assist me, (all having left to assemble at Philipolis excepting a very few persons left in charge over their farms.) This letter I sent at about 10 o'clock in the forenoon with a Hottentot, who promised to deliver the letter to Kok within four or five hours after having received it from me. From thence I rode to Straus'. The girl, Jannetje, told me that a farmer, John Hennings, (who dwells about three quarters of an hour's ride from Straus' farm) has 3 Mantatees, by name Africa, Jantje and April, in his employ; that these being herds came several times to their residence herding sheep close by it; that the same three Caffers came on the night of the 16th to their huts, it was moonlight, all were asleep except Jannetje, who was still awake; she saw the three Caffers approaching the house, and called her husband Prins, and told him that the Caffers were upon some bad design, but Prins placed confidence in them, and went to them. Two of the Caffers went with Prins about 50 or 60 paces from the hut in which they dwelt, allaring him by stratagem, with the view of snatching his gun from him. In the mean time the other Caffer came and stood at the entrance of the hut intending to stop her (Jannetje), Booy and Kaatje. When she saw and heard that the two Caffers were attacking Prins, she at once called out to Booy for help, and although the Caffers who stood at the entrance of the hut, took hold of her she still escaped. Booy and Kaatje were still asleep, after that Jannetje had proceeded a considerable distance from the hut, 2 Caffers followed her, but she succeeded in hiding herself, and was therefore not detected by them. She from thence went to Strrus'. Straus and Viljoen relate that when they came up to the dead bodies the Hottentots' guns and bullet belts were not to be found; also that the bodies of the men were stripped of their clothes; Kaatje's body was not undressed, and she still breathed. The four children were a little distance off from the scene of murder, where they were still taking care of the cattle which belonged to the murdered persons.

They did not pursue these three perpetrators on account of the disturbed state of the country beyond the colonial boundary. Straus also informed me that Kaatje was still alive on the evening of the 18th; that he and Viljoen at a time subsequent to the 18th rode to Kaatje and took water with them, which they gave her, but it seemed to them that she could not swallow it, after which they tried to carry her home, but succeeded in removing her about 12 paces only, she not being able to endure being carried. On the morning of the 19th they sent a Hottentot with water to see how it was with Kaatje, and to bring intelligence back respecting her; this messenger came back on the afternoon, (I just happened to be at Straus' at the time of the messenger's arrival) and he brought the tidings that Kaatje still breathed, but was expiring.

I, accompanied by Straus and Viljoen, immediately rode to the scene of murder, and beheld Kaatje with horror and astonishment, never having seen a living body, either of a human creature or beast, in such a dreadful state as we found her. It was quite visible from her breathing and the action of the pulse, that she was still living; when I called her by name, she answered me. When I lifted her head up to put a hankerchief below it, she used her exertion to raise her head! And her mouth, jaws, and ears, were bruised, and in pieces in so shocking a state that I have no words to describe it; the body was covered with worms.

The bodies of Prins and Booy I found exactly in the state in which it was described to me that I should find them to be in; the heads terribly dashed, and the throats cut. The bodies were covered with branches of trees by direction of Straus, and I ordered them to remain so until Kok ordered other arrangements. In the meantime I requested that he (Straus) would get an old Bastard or apprentice, (Salmon,) who has the care of a Bastard's farm in the neighbourhood, to go early on the morning of the 20th with a kettle and water, extracted from medicinal herbs, to wash off the worms from Kaatje's head, to re-bind and carry her on a bedstead to the house, if even she would die while being carried, and if possible to do anything necessary to relieve her; they promised that they should attend to my requests.

From thence I went to John Hennings and back to Straus. Hennings told me that three Mantatees named Africa, Jantje, and April, who were in his employ as herds, did ask his leave on the evening of the 16th instant to visit their neighbouring friends, and promised to be back next morning at his farm. Hennings also stated that the Mantatees went in the direction of the place where the murder was committed, and that they had not yet returned; he gave me a particular description of them. They have each of them marks by which they may be known.

Early in the morning of the 20th inst I sent a letter through a farmer, J. van Wyk, to the Caffer chief Le Poey, to whom he would deliver the letter within three hours after receiving it from me, and I acquainted Le Poey of the murder, and gave him a description of the perpetrators of the crime in the letter as particularly as I could: I also stated to him that there exists every likelihood of their having gone to the Mission Station in his territory, inasmuch as there are friends and acquaintances of the murderers there, and I requested his particular attention towards the detection and apprehending of these miscreants.

On the morning of the 20th instant, I rode northwards towards Bosjes Spruit to widow Viljoen, and to Van Aswegens, as there are several Caffer kraals in their neighbourhood. I made enquiry and speculated also as much as I could, but could not find out anything. The farmers in that part I would not ask to assist me, and any of Kok's subjects I could not procure to help me. I saw a Bastard (Laurens) on a farm called Stek Fontein, who told me that he sent his son on the 18th instant on horseback to Philippolis to acquaint Captain Kok of the murder which had taken place, but Kok made no enquiry.

On returning home from Widow Viljoen I called at Straus Laurens', and the neighbourhood, and inquired of them whether Kok had sent an inquest or patrols, but heard nothing from them respecting such.

I remain, &c.

(Signed) G. D. JOUBERT.

ENGLAND.—THE REVENUE.

We deeply regret that it is not in our power to congratulate the country upon the quarter's revenue. The decrease in the revenue of the year ending on the 5th of January, 1843, as compared with that which ended 5th of January, 1842, is 922,630*l.*, while the decrease in this quarter's revenue as compared with the corresponding quarter of the last year is no less than 940,062*l.*

The greatest falling off is under the head of Excise; the deficiency for the year being 1,173,614*l.*, that for the quarter, 717,262*l.*, The customs also exhibit a great, though not equally alarming diminution in their returns, the quarter's deficiency being 581,185*l.*; the year's, 824,275*l.*

The only consoling contrast is presented in the Post-office returns, which show an increase, for the year, of 150,000*l.*; for the quarter, of 14,000*l.* The income-tax is not yet collected; and, when collected, may more than compensate for the loss sustained in the other branches of our revenue.

We wish it had been our lot to present to our readers a more cheering statement at the commencement of a new year. The great falling off in the amount of the Customs and Excise duties demonstrates that a great decrease must have taken place in the consumption of articles from which those duties are raised, and it is not difficult to conjecture by what class this privation has been chiefly sustained.—*Times.*

La Presse contrasts the state of the public revenue in Great Britain with that of France, and observes, that whilst the former shows an alarming deficit, the latter has improved during the year 1842 to the amount of 60,000,000f.—*Times.*

FRANCE AND HOLLAND.

The *Moniteur* contains an additional article to the Post-office conventions entered into between France and Holland, and in virtue of which a direct and mutual correspondence is to be opened, through Belgium, between Lille and Breda.—*Times, Jan.* 3.

THE KING OF PRUSSIA.

The policy of the King of Prussia and the Cabinet of Berlin has, at various times since his accession, excited great dissatisfaction in his own dominions, and some surprise in foreign countries, from the contradictory and inconsistent nature of its acts and its language. The consequence is, that the Prussian Government stands, not unjustly, in some danger of losing its character for sincerity and good faith in its dealings with the people. The harangues and declarations of the Sovereign have all been calculated to raise and encourage expectations which his Ministers, or at least a portion of them, have been laboring to repress; and whilst something has been done towards the establishment of institutions calculated to represent and express the political wishes of the people, active hostilities have been carried on against the press throughout the King's dominions, and even beyond them. The principal liberal papers of Konigsberg, the Rhine provinces, and Leipsic, become daily more vehement in proportion as they imagine, truly or falsely, that the degree of liberty they gained a year ago is on the point of being withdrawn. They affirm that the concession made to the liberty of the Prussian press in the celebrated letter to the censors of last year, is about to be revoked; and they profess to place no reliance on a freedom which has no guarantee but a single will. The *Leipsic Gazette* sums up these observations in the following words:—"The decision of the matter depends upon this—whether we are ripe for freedom, and feel the absolute necessity of it, in which case we shall find means to extort it in a lasting form; or if we are not so advanced, then we want it not. The latter is the more probable."

We are inclined to think this writer is right in his concluding sentiment, or rather that the use made of the degree of existing liberty by some of its professed or pretended champions has gone a long way to throw back their cause, and to cool the desires of the more enlightened and reasonable part of the community. The Germans, and above all, the German governments, are so exceedingly timorous, that it was impossible to proceed with too much caution in the use of the extended freedom which the press obtained. Instead of this, the liberal portion of it has generally fallen into the hands which every government would be justified in regarding as dangerous, if they were not doomed to destroy their own pernicious influence much more effectually than any repressive measures can destroy it for them. On the bad taste and political ignorance of such assailants, a wise Conservative Government might have safely relied for its defence, assisted as it ought to be by those more independent, experienced, and enlightened organs of public opinion, which can only grow up to their full stature and influence in a free soil. German statesmen, however, will long continue to fight shadows; and some particulars have reached us, respecting the recent conduct of the Cabinet of Berlin towards these shadows of literary giants, which are not unamusing or uninstructive.

It seems that a young man, named George Herwegh, a native of Zurich, in Switzerland, and consequently by birth a citizen of a republic, has acquired a good deal of celebrity in Germany as the author of certain political lyrics, which the interference of the police, and the enthusiastic exaggeration of liberal sentiments, have raised into notice. This young gentleman had, we believe, been connected with the *Leipsic Universal Gazette*, although he resided at Berlin, and he was about to undertake the management of an Opposition paper at Königsberg. Both these journals are particularly obnoxious to the Prussian Government, as indeed they are the chief organs of the democratic party, and they have since both been prohibited. In Berlin itself, no political journal of credit appears except the *Staats Zeitung*, for every word of which the Government is responsible. Mr. Herwegh having thus attracted some attention as a poet and as a journalist, the King of Prussia the other day sent for him to the Palace. The conversation, as we are informed (although no reporter of *The Times* was present upon the occasion), was on the part of His Majesty designed partly to conciliate, partly to intimidate the poet—half deprecatory, and half commanding. We have no doubt that it was kind, lively, affable, and a little high-flown. The effect of the Royal exhortation on the democrat is variously reported; but it is said that a crowd of patriotic students awaited his return to his lodgings, to learn the result of the conference. The sequel will show that this result was not quite satisfactory.

As the matter stood, however, Mr. Herwegh was allowed to acquire importance at the King's expense. Within a very short time of this interview he proceeded to Königsberg to enter upon his function as editor of the Opposition paper beforementioned. But either the King or the Cabinet had by this time found out what sort of person they had to deal with, and therefore they added one imprudence to another by prohibiting the journal altogether. It is true, that the notice which His Majesty had condescended to take of the editor would have insured to it a very extensive circulation. Upon ascertaining that this check had been put upon his literary labors, Mr. Herwegh sate down to write a letter to His Majesty, which we now lay before the public. It is not the least extraordinary part of this strange production, that after having been intended for the King's private meditations, "*unter vier augen*," this epistle should have been after much discussion published in Germany. Mr. Herwegh states expressly, that it was intended to be strictly private: it may be so; but in that case it is unlucky that he showed it. The public are slow to believe that men are in earnest as to a secrecy which they are themselves the first to violate; and will generally presume that the author's friends were guilty in this case of a gentle violence, a welcome treachery, which is sure to be pardoned. Be that as it may, one cannot read it without regret. The King has been betrayed into placing himself in a false position. He is in the situation of a King who has exposed himself to receive a challenge—a situation out of which there is no honorable and dignified escape. The letter is as follows:—

"Konigsberg, Dec. 1842.

"Your Majesty,—'We will be honorable enemies,' were the words which Prussia's Monarch lately addressed to me, and these words give me a right, nay, impose on me the duty, with the same openness and sincerity with which I expressed my confidence in your Majesty, now to lay my complaint, my bitter complaint, before your throne, without affecting a devotion which I know not, or feelings which I do not, and never shall, experience. 'We will be honourable enemies;'—and, on the same day on which your Majesty graciously uttered these words, your Ministers were pleased to prohibit the circulation of a journal which I am about to edite, of which not one syllable has yet appeared under my redaction, and the circulation of which was permitted two months ago, before I undertook the editorship—to prohibit it solely on account of my name. That this name can sound so ill in the ears of your Majesty, I cannot, will not believe, after the expressions you used to me a few days ago. Your Majesty is doubtless uninformed of this transaction; and the aim of this letter is to make you acquainted with this simple fact, in order that your Majesty may further decide what is right. I do not ask for the revocation of the prohibition, for I know that my limited comprehension of the duties and advantages of subservience, my consciousness of a new era, must be for ever at variance with the antiquated views and governmental routine of most German Ministers; whose right of opposition I should readily admit, would they but generally take notice of what is passing around them; passing in the depths of human nature, instead of fighting with a little froth and wind that play upon its surface. If these Ministers were capable of discovering the elements of a wen religion, and not merely of scenting out petulance, mischievousness, and licentiousness;—in short, if these Ministers over and above the accident of their birth, and of their often valuable administrative and political talents, also possessed the talent and the good-will to enter into an honourable contest with their enemies, instead of first superciliously ignoring them, and, then, without knowing them, treating them with reckless harshness, and thus deceiving princess and people, while they talk of tranquillizing the public mind, which, in fact and practice, is not effected, and which never can be effected by external compulsory means;"

The author seems here to have forgotten what he intended "ministers capable of discovering the elements of a new religion" to do, and his sentence has lost, in clouds of parentheses, all consciousness of its latter end. He continues—

"But there are men who are not to be frightened (and I count myself among them)—men who will cry out their souls till right and justice be done in the world, with so much the greater confidence as even the enimies of progress no longer possess the courage to use violence, because they see how dangerous are martyrs, and how, for one man whom they succeed in crushing, twenty spring, full-armed, out of the earth.

"I do not ask for the revocation of the prohibition, however painful it is to see the child of one's muse threatened in its mother's womb—to live as an individual, in eternal collision with a whole principle of state. I do not ask for a recall of the prohibition, for I am no author by profession, and seek to obtain no material advantages from that which I say, because I must say it. But even the material prosperity and the circulation of a journal are not put an end to by a prohibition. Prohibited books fly through the air, and what the people desires to read it will read, in spite of all prohibitions. Your Majesty prohibited my poems a year and a quarter ago, and I am at this moment so fortunate as to be correcting the fifth edition. Your Majesty's Ministers have ordered their confiscation as dangerous books, and I have convinced myself through my whole journey that these books are in every body's hands. I do not ask for the recall of the prohibition, for I can ask nothing in a country which I intend to quit. I am by the necessity of my nature a Republican, and at this moment citizen of a Republic. I can no longer, without wantonly condemning myself to everlasting hypocrisy, live in States where even the censorship has ceased to be a truth, as if sufficiently proved by the confiscation of books which had already passed through the Censor's hands. But my heart was oppressed by the necessity of addressing to your Majesty these last, honest, though perhaps vehement, words. They are directed, not against Princes, but against their servants; they are strictly between ourselves; but they are not only mine—they are the words of thousands; they are uttered in the full and sacred zeal and confidence of my soul to your Majesty, and your Majesty will estimate and respect them accordingly. With the profoundest respect,

"Your Majesty's most devoted,

"GEORGE HERWEGH."

The sequel is, that Mr. George Herwegh has been sentenced to perpetual banishment from the Prussian dominions; and if he continues his correspondence with the King, it must be from a distance. It is unfortunate that this sort of personal discussion should ever have been commenced; but it is most unfortunate that a young man with a great deal of vanity and some talent, evidently accompanied by a very small share of discretion, should have been thrust into a position where he has a great advantage over those who wish to silence him. The variations or vacillation in the Prussian Cabinet, which keep the minds of the people in a very dangerous state of uncertainty and ferment, do not, we believe, originate in any changes or fluctuations of the King's own views, so much as in the alternate predominance of one or the other party in his Council. The struggle between the more antiquated and the more modern party, which in a constitutional country would be settled elsewhere, is still raging in the Cabinet; and, unluckily, the character, the strength, and the consistency of the King are made to suffer from the conflicting influences of his Ministers and advisers. The sooner he puts an end to such a state of things the better: either system might be successful, but a mixture of both is pernicious to himself and to the country.—*Times*

Notice to Creditors and Debtors.

In the Estate of NICOLAAS EVERHARDUS LAMBRECHTS of 24 Rivers, District Worcester.

ALL those having any Claims, of what nature soever, against the above Estate, are requested to give notice thereof, within two months from this date, to Mr. DIRCILLUS SCHONNBERG, Notary at Clanwilliam; while all those indebted thereto, are requested to pay their Debts at said place without delay.

M. E. VAN NIEKERK, Widow of the late
W. E. LAMBRECHTS, Test. Executrix.

"Zoo Voorby," 24 Rivers,
District Worcester, April 13, 1843.

EXTENSIVE INVESTMENT,

PER "FORTITUDE" & LONDON.

VENNING, BUSK & CO.

ARE now landing an extensive Assortment of FANCY and STAPLE MANUFACTURES, amongst which are,—

White and Grey Baftas,	Bandannahs,
Imitation Chintzes,	Silk Serges,
Black and colored Prints,	Women's and Men's white and black Cotton Hose,
24 yard fine Calicoes,	Satin, Lutestring, Silk and Gauze Ribbons,
Cotton Pocket Handkerchiefs,	Rich Silk and Satin Shawls and Scarfs,
Checked Muslins,	Fine de Laine Dresses,
Lace and Muslin Capes,	Black and colored Alpacas,
Black and other Lace in great variety,	Longcloth Shirts,
Trimmings,	Silk Fringe,
Muslin Dresses,	12 in. 4-4, 5-4 and 6 4 Crape,
Silk, Lace, and Leather Gloves	Wool and other Winter Shawls &c. &c. &c.
Brussels and figured Silk Handkerchiefs, in great variety.	

TO BUTCHERS, MERCHANTS, &c.

SHIPPING SHEEP

To St. Helena, Mauritius, &c.

ON WEDNESDAY, the 26th instant, at 2 o'Clock in the AFTERNOON, will be Sold at the

CAPE TOWN MARKET,

ONE HUNDRED

FAT MERINO WETHERS.

Extensive Inside Sale

OF

NEW GOODS,

JUST LANDED EX "FORTITUDE,"

Will be held on

THURSDAY THE 20TH INST.,

AT THE STORES OF

Venning, Busk & Co.

EXTENSIVE PUBLIC SALE

OF MOVEABLE

AND

IMMOVEABLE PROPERTY,

WITH LIBERAL COMPETITION MONEY.

THE Undersigned, Testamentary Executors in the Estate of the late Mr. JAN WILLEM STUCKERIS, intend to dispose of by public Auction,

THIS DAY (TUESDAY,)

AND

TO-MORROW (WEDNESDAY,)

The 18th and 19th instant,

(*Instead of the 24th, as formerly Advertised,*)

of that portion of the Property at the late Residence of the deceased, No. 36, Strand-street, comprising:—

Household Furniture, Plate and Platedware, Glass and Chinaware, Pictures, two Globes, Atlasses, Books, Carriages, Horses, &c. &c. &c.

Also, a large quantity of Teakwood, Iron, Steel, Iron Hoops, Ironmongery, Earthenware, Stukvats, Riders, Leaguers, and Store Implements.

A large quantity of superior Cape Wine, prepared for the London Market, and ready for immediate Shipment; also Pontac, French Brandy, &c. &c. &c.

At 12 o'Clock precisely,

THIS DAY (TUESDAY,)

THE FIRST DAY OF SALE,

The HOUSE and STORE situated as above, will be Sold.

These Premises are well worthy of inspection, being recently fitted up in a modern style with every convenience, comprising on the Ground Floor Parlour, Drawing and Dining Rooms, Large Hall, Pantry, and an English Kitchen, and in the Yard, a Six Stalled Stable, 2 Water Closets, Harness and Servant's Rooms.

Upper Floor, 4 Spacious Bed Rooms, Dressing Rooms and Large Hall.

The Conditions of Sale and further particulars may be ascertained at the Office of DENEYS BROTHERS & Co., Auctioneers.

ON THE FOLLOWING

FRIDAY, APRIL 21st.

AT THE STORE IN CHIAPPINI-STREET,

WILL BE SOLD,

56 empty Stuckvats
99 Leaguers, pipes and half pipes
52 pipes of Cape Wine, in cask, ready for immediate shipment, 4 years old.

Immediately after which,

IN THE BUITENKANT, AT THE STORES OF

Mr. J. B. W. A. STUCKERIS,

Opposite the Barracks.

WILL BE SOLD,

10 Stukvats
19 Riders
36 casks of 20 gallons each, containing French Brandy
20 casks containing Spirits of Wine, also 20 gallons each
7 empty Leaguers, pipes and half-pipes
28 Deals of 22 feet
1 Ladder, and
1 Wine Buck.

J. W. B. A. STUCKERIS, } Test.
J. P. DENEYS, A. son. } Executors.

6th April 1843.

☞ The Sale of the other Property will be duly advertised.

MILCH COWS.

AT the Commission Sale of Mr. J. G. STEYTLER, will be sold on SATURDAY, the 22d instant, 10 or 12 COWS of the best breed, most of them in Calf and others in Milk.

E. A. BUYSKES.

Cape Town, April 13, 1843.

Two healthy, neat and pleasant Dwellings for Sale.

THE Undersigned will sell by Public Auction on WEDNESDAY, the 26th Instant, at 11 o'Clock, Certain TWO HOUSES, situate next to each other, in JARVIS' Buildings, South side of Lions' Rump, each containing 2 goodsized front and 2 large back Rooms, Pantry and Kitchen, and 2 Outoffices, all in good repair, under Slate roofs, the whole yielding upon an average an annual rent of £75.

ALSO,

A PIECE OF GROUND, situate behind the above Houses, large enough for building 4 or 5 small Hire-houses.

Liberal Competition Money will be offered.

Cape Town, 13th April 1843.

E. A. BUYSKES.

The above Landed Property is in the mean while for Private Sale on favourable Conditions of payment.

NOTICE.

ON THURSDAY MORNING, at half-past 9 o'clock, the newly finished Chapel at Kuils River, will be solemnly consecrated, on which occasion those Friends who feel interested in the Propagation of the Gospel are invited to attend.

L. ESSELEN,
Missionary to the Rhenish Missionary Society.

Master's Office, Cape Town, 11th April 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Johanne Susanna van Staden*, Widow of *Roelof Petrus Colyne*, late of Uitenhage District, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Uitenhage, on Tuesday, the 30th of May next, at 10 o'clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

Master's Office, Cape Town, 11th April 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Johannes Jurgen Stein*, late of the Worcester District, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Worcester, on Saturday, the 27th May next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid, then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

Master's Office, Cape Town, 11th April 1843.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Engela Helena de Klerk*, Widow of *Barend Jacobus Bester*, late of the Cradock District, deceased, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, Cradock, on Saturday the 27th of May next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid, then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

IT pleased the Almighty to take unto Him on the 23d March last, after an illness of only 5 days, my beloved Wife Mrs. JOHANNA CATHARINA VOSTER, at the age of 39 years, whereof notice is hereby given to Relatives and Friends.

H. P. W. PRETORIUS.

Pieter Mauritzburg, Port Natal, 24th March 1843.

MARRIAGES,

In St. George's Church, on Monday, the 10th April, by the Rev. E. P. BLUNT, A.M., *Officiating for the Senior Colonial Chaplain*

Edward Cottle to Elizabeth Foulger.
Lawrence Kannemeyer to Hannah Dudley.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, the 10th April, by the Rev. E. P. BLUNT, A.M., *Officiating for the Senior Colonial Chaplain.*

A daughter of Edson Chase, babtized Henrietta Louisa.
A Son of Godliep Rynhoud, baptized Godliep.
A Son of Evan Davis, baptized Evan Kaarel.

In the Scottish Church, Cape Town, on Sunday, 9th April by the Rev. GEO. MORGAN.

A son of Dr. A. Brown, baptized Henry Le Sueur.
A daughter of Mr. Charles Fowler, baptized Elizabeth.

In the Roman Catholic Church.

April 2.—A daughter of John Growe, baptized Anne.
3.—A son of John Guy, baptized Joseph Thomos.
11.—A son of Mr. J. F. C. Pereira, baptized Stephanus Januarius.

DEATH.

April 6.—Mr. William Parker, aged 44 years and 10 months.

SHIPPING INTELLIGENCE.

LIST OF VESSELS EXPECTED IN TABLE BAY.

From Amsterdam, Dutch brig **Johanna Carolina*, J. Remkes.

From Batavia, Dutch bark *Willem Ernst*, H. Wittebol, for Table Bay and Amsterdam.

From Bombay, ship *Broxbornebury*, J. Burnett, for Table Bay and London.

From Bourbon, French ships *Bourbonnais*, ———, and *Mazagran*, ———, bark *Bellone*, P. Fiteau; *Victor Jaqumin*, ———, all for France.

From Manilla via Bourbon, French ship *Elizabeth*, C. Geoffroy, for France.

From Calcutta, bark *Hamilton Ross*, R. H. Allen, for Table Bay, ships *Earl of Hardwicke*, A. Henning, and *Madagascar*, G. C. Weller, for Table Bay and London.

From China, ships *Edinburgh*, J. Paterson, *Lord Lowther*, J. Dudman, and *Thomas Coutts*, S. Webb, for Table Bay and London.

From Kirkcaldy, bark *Catherine Jamieson*, D. Hutchinson.

From Liverpool, ship brig *Galatea*, J. Murison, and *Reis Effendi*, Pringle, for Table Bay, bark *Elizabeth Rowell*, C. Wake, for Table and Algoa Bays, steam ship *Royal Sovereign*, ———, for Table Bay, Batavia and Singapore, and bark *Hindley*, J. Grierson, for Table Bay and Mauritius.

From London, barks *Jesse Anderson*, W. Morrison, and *Reliance*, T. Robertson, brigs *Bosphorus*, J. Tregarthen, Jr., and *Rob Roy*, W. Allen, schooners *Apprentice*, D. Cadenhead, *Courier*, J. Scott, and *Dream*, R. Eagar, and *Ariel*, Dye, all for Table Bay, bark *City of Adelaide*, S. French, for Table and Simon's Bays, bark *Agrippina*, W. Rodgers, for Table and Algoa Bays, bark *Anne Robertson*, J. Hamilton, for Table Bay and Madras, bark *George Canning*, J. Allaz, for Table Bay, Madras and China, ships *Ann Milne*, Thoms, and *Scotia*, W. Drayner, and bark *Samuel Boddington*, E. Noakes, for Table Bay and Bombay, bark **Cornwall*, G. Maxted, for Table Bay and Singapore, ship *Earl Stanhope*, D. Frazer, and *Armata*, F. Ridley, for Table Bay and Swan River, ship *Duke of Roxburgh*, G. P. Collard, for Table Bay and Hobart Town, ship *Tyne*, Robertson, for Table Bay and New Zealand.

From London via St. Helena, bark *Fairey Queen*, Couzens, and schooner *Sarah Maria*, J Oldridge.

From Madras, ships *Duke of Argyll*, H. Bristow, *John Line*, J. Brodie, *Lady Flora*, R. Ford, and *True Briton*, C. Consitt, for Table Bay and London.

From Maulmain, brig *Packet*, D. Shirling.

From Portsmouth, Transport ship **Nautilus*, Simpson, for Table Bay.

From Port Natal, schooner *Louisa*, J. MacDonald.

From Stockholm, **Alcyon*, Malin, for Table Bay.

From Troon, *Isabella Wood*, Dunn.

IN SIMON'S BAY.

From Portsmouth, H.M. Corvette *Samarang*, 26 guns, Capt. Belcher, for Simon's Bay, Calcutta and China.

IN ALGOA BAY.

From London, bark **Avoca*, G. Howley, brig *Richmond*, W. Furber, schooners **Mary Ann*, W. Medburst, and *Sultana*, W. Broben.

*Had sailed by the latest accounts.

Ramsgate, Jan. 15.—The schooner *Mary Ann*, Medburst, from London to Algoa Bay, put in with loss of sails, anchors &c.

Downs, Jan. 17.—The *Alcyon*, Malin, from Stockholm to the Cape of Good Hope, put in here with damage.

Darmouth, Jan. ——The Dutch brig *Johanna Carolina*, Remkes, from Amsterdam to Table Bay put in here with damage, having been in contact with a vessel off the Lizard.

The brig *George MacLeod*, of Greenock, Murdock, from Mauritius and Table Bay Nov. 27, to Greenock, was wrecked in Solway Frith. Crew saved.

Arrivals from the Cape at Mauritius.

Feb. 27, bark *Grindlay*, W. Grindlay, 25 days, March 7, bark *Frederick Huth*, J. Toby, 29 days, March 8, brig *Thomas Metcalfe*, R. Jorsten, 26 days.

ARRIVED IN TABLE BAY.

April 13. *Margaret*, Colonial coasting schooner, 47 tons, J. Cloid, from Saldanha Bay April 9, to this port. Cargo sundry goods saved from the wrecked brig *Conservative*.
A. Chiappini & Co., Agents.

16. *Harriet*, British brig, 173 tons, F. C. Kreeft, from Simon's Bay April 14, to this port and London. Cargo sugar and ballast.
Phillips & King, Agents.

16. *Ann & Mary*, Colonial coasting sloop, 26 tons, R. Philp, from Donkin's Bay April 13, to this port. Cargo colonial produce.
R. Fryer & Co., Agents.

16. *Saldanha Bay Packet*, Colonial coasting schooner, 24 tons, J. Davis, from Saldanha Bay April 15, to this port. Cargo grain.
Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

17. 3 P.M. a brig S.W. standing in.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

April 14. British bark *Elisabeth*, T. C. Law, to Algoa Bay and Mauritius.
16. British ship *William Jardine*, C. G. Jones, to Madras.
16. British bark *Favorite*, J. Scaddan, to St. Helena and London.
17. British ship *Jane*, J. Parsons, to St. Helena and London.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—BARKS.

Eleanor, R. Johnson.—Sydney.—Zeederberg Brothers.
Emma Eugenia, J. Kettlewell.—London.—R. Granger.
Fortitude, W. Buckham.—Bombay.—E. Christian.
Jane, W. Cocks.—London.—Thomson & Co.
Mary Campble, J. Wyllie.—Uncertain.—Anderson & Co.
Pantaloon, J. Candler.—St. Helena.—Borradailes & Co.

BRIGS.

Harriet, F. C. Kreeft.—London.—Phillips & Co.
Hortensia, W. Stprey.—Algoa Bay.—Thomson & Co.
Mountain Maid, A. Allen.—Algoa Bay.—Twentyman & Co.
Seahorse, C. C. Whicker.—Mauritius.—Borradailes & Co.
Thomas Hoult, G. Uppleby.—Algoa Bay.—Dickson & Co.
William MacDougall, A. McDougall.—London.—Twentyman & Co.

SCHOONERS.

Jane Cumming, J. Beel.—Uncertain.—Thomson & Co.
Joseph Albino, J. Hannah.—Port Adelaide.—Searight & Co.
Maid of Mona, H. Blake.—Uncertain.—Searight & Co.

COLONIAL—BRIG.

Pilot, H. MacDonald.—Port Natal.—Fryer & Co.

SCHOONERS.

Conch, W. Bell.—Port Natal.—J. Smith.
Hero, G. Archer.—Crozets.—J. Jearey.
Mary, T. Cobern.—Breede River.—Rutherfoord & Co.
Margaret, J. Cloid.—Uncertain.—Chiappini & Co.
Mazeppa, G. C. Watts.—Port Natal.—Searight & Co
Olivia, W. Roome.—Calcutta.—Ross & Co.
Trekboer, J. Bosworth.—Algoa Bay.—Searight & Co.
Ghika, ———Uncertain.—J. Jearey.
Saldanha Bay Packet, J. Davis.—Saldanha Bay.—Borradailes & Co.

SLOOPS.

Albatross, T. Ryan.—Uncertain.—Com. Wharf Com.
Ann & Mary, R. Philp.—Uncertain.—Fryer & Co.

FRENCH—BARKS.

Noveau Tropique, M. Thevenard.—Bordeaux.—J. Albertus.
Victoire et Lise, M. Agratte.—Bourbon.—A. Aquarone.

DEPARTURES FROM SIMON'S BAY.

April 14 British brig *Harriet*, F. C. Kreeft, to Table Bay and London.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship.)
H.M. Ship *Erebus*, Capt. J. C. Ross.—England
H.M. Ship *Terror*, Capt. F. R. M. Crozier.—England.
H.M. Brig *Lily*, Commander G. Baker.—
H.M. Mooring Vessel *Badger*.

SCHOONER.

Sultana & Selina, W. MacLaren.—Uncertain.—

AMERICAN WHALING BRIG.

Peri, E. Russell.—Whaling.—I. Chase.

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BRITISH—BARKS.

George, G. Donaldson.—London.—C. Andrews.
John Heyes, J. Graville.—London.—J. Norton.

BRIGS.

Amelia, J. Brown.—London.—W. & J. Smith & Co.
Apame, G. Wilson.—London.—Maynards & Co.
Bromleys, V. Knox.—London.—J. O. Smith.
Horwood, J. Gales.—London.—J. O. Smith.
Vanguard, J. Hauxwell.—London.—Maynards & Co.
Venelia, W. Martin.—Uncertain.—

SCHOONERS.

Jim Crow, G. Geere.—London.—Maynards & Co.
Sarah Maria Ann, J. Williams.—Uncertain.—J. O. Smith.

VESSEL IN THE KOWIE RIVER.

COLONIAL SCHOONER.

Sophia, W. A. Train.—Uncertain.—Norden & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 17 April, 1843.

Aloe per pond	Aloes per pound ..	0 — 10½ St
Amandelen, per 1,000 .	Almonds, per 1,000	⅞ — 1 Rd.
Appelen, per lb.	Apples, per lb	16 — 19½St.
Abrikozen, per ditto .	Apricots, ditto	5 — 6
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per mud	7 — 12 Rd.
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leag..	32 — 37½
Boonen per mud.....	Beans, per muid....	15 — 21½
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0
Boter, pr. lb.....	Butter, per lb.	29 — 40 St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p leag .	149½ — 176 Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	⅝ — 1⅜
Drooge Ossenhuiden ..	Dry Ox Hides . ..	3 — 6½
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do.	⅞ — 1½
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	13½ — 16
Garst, dito	Barley, per muid..	7 — 7½
Ganzen, per stuk....	Geese, each.....	1½ — 2
Haver, per mud	Oats, per muid....	5 — 6½
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	3½ — 4½
Hoenders per stuk	Hens, each.. ...	½ — ½
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack..	½ — ¾
Honing, pr. lb.....	Honey, per lb	0 — 0 St.
Kazen, Kaap, per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 0
Kalkoenen elk	Turkeys, each.....	2½ — 2½ Rd.
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks ..	42 — 50½ Rd.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½-aam	0 — 0
——Steen	—— Stone ditto...	0 — 0
Koorn, ——10 Mud,	Wheat 10 muids	136 - 151 Rd.
Linzen, per mud.. ...	Lentil per muid ..	23 — 24
Melies, per mud	Maize per muid.	0 — 9
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p. 100lb	0 — 12½ St.
Okkernoten per 100. ..	Walnuts, per 100.	10 — 19 St.
Olifantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 61
Peren, per pond	Pears, per lb. . ..	3 — 7 St.
Persiken, dito.....	Peaches, ditto	8 — 8½
Planken, per voet . .	Planks per foot ...	0 — 0
Rogge, per mud.....	Rye, per muid	7 — 8 Rds.
Rozynen, per pond.. .	Raisins, per lb.....	3½ — 6½ St.
Tabak, per pond....	Tobacco, per lb. ..	21 — 24 St
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks..	0 — 25 Rds.
Tyger, Leeuwen & Strais Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	2 — 12½
Uyen per mud	Onions per muid ..	2½ — 3½
Varkens, gemeste .. .	Pigs, fattened, ea. .	0 — 30
—— oogemeste	—— unfattened ..	8 — 17
—— speck	—— suckling.....	1½ — 3½
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea...	½ — 1 Rd
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb. ..	0 — 1½ Rds.
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb.	0 — 16 St
Vygen per pond.	Figs, per lb.	13 — 16½
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg.	0 — 46½ Rds
Pontak	Pontac	0 — 0
Wol, Schapen p lb...	Com. Wool, per lb.	0 — 12 St.
Wol, fyne, p. lb.....	Wool fine, per lb.	0 — 32
Zoetelimoenen per 100	Oranges, per 100 ..	½ — ¾ Rds.
Zout per mud	Salt, per muid	3 — 4½
Zuurlemoenap per ½aam	Lemon Juice, ½aam	0 — 10
Zoolleder per ½ huid ..	Sole Leather, ½-hide	0 — 3½
Zeep, per pond	Soap, p. lb.	0 — 13 St.

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by J. J. H. Smuts, 92, Wale-street.—Proprietor P. A. Brand, 93, Wale-street.